Euskal-abestiak

Iruña, 1928

N
34

M-56530
F-57268

ATN
9634

"EUSKERAREN ADISKIDEAK„

Euskal-abestiak

IMP. CAPUCHINOS
PAMPLONA

Gure abestiak

Euskeraren Adiskideak geren jaietarako nai genituen abesti batzuek. Gure aurrekoen abestiak ordea. Artako eskatu genizkion Donostiar Jose Antonio Aba Kaputxino, ereslari bikain eta aomen aundikoari. Ark berak bilduak ditugu eskuetan dauzkagun geienok. Lenbiziko ogei ta bostak, Ark biali zizkigun. Besteak ere oso erritarrak eta euskaldun askok dakiz kienak dira. Abestu dezagun gure aurrekoen antzera; xoxokumiak ere, xoxo amaren iduriko kantua du eder.

GOIZA

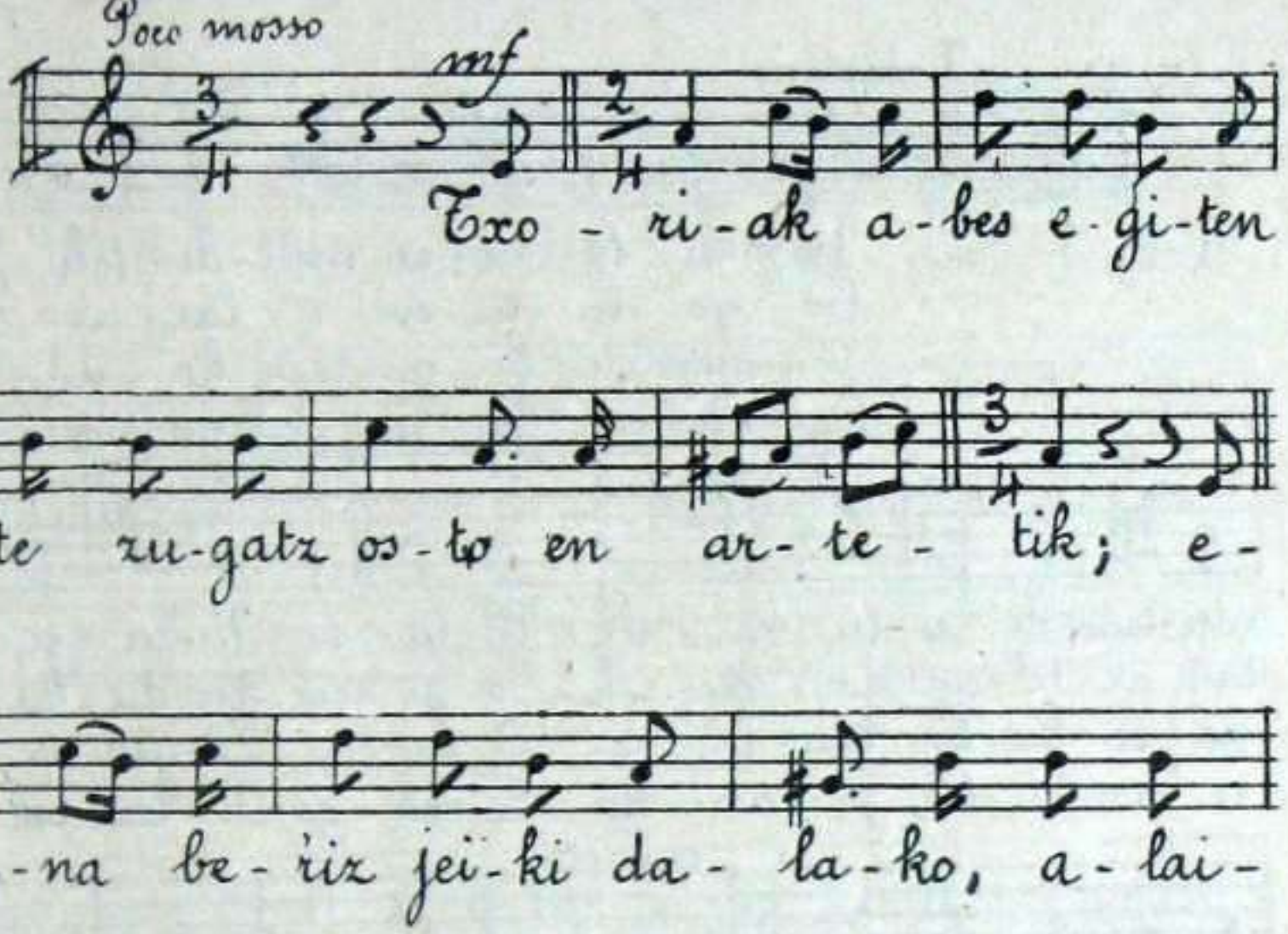
Poco mosso
mf
Txo - ri - ak a - bes e - gi - ten
du - te zu - gatz os - to en ar - te - tik; e -
gu - na be - riz jei - ki da - la - ko, a - lai -
ta - su - na e - ma - - nik. A - rin di -
jo - a bas - e - txe jau - na ba - s - e - txe - untz u - ri - tik
e - ta di - ru - di a - lai - ta su - nak dara ma la be -
re es ku - - tik

MENDITAR BATEN KANTUA

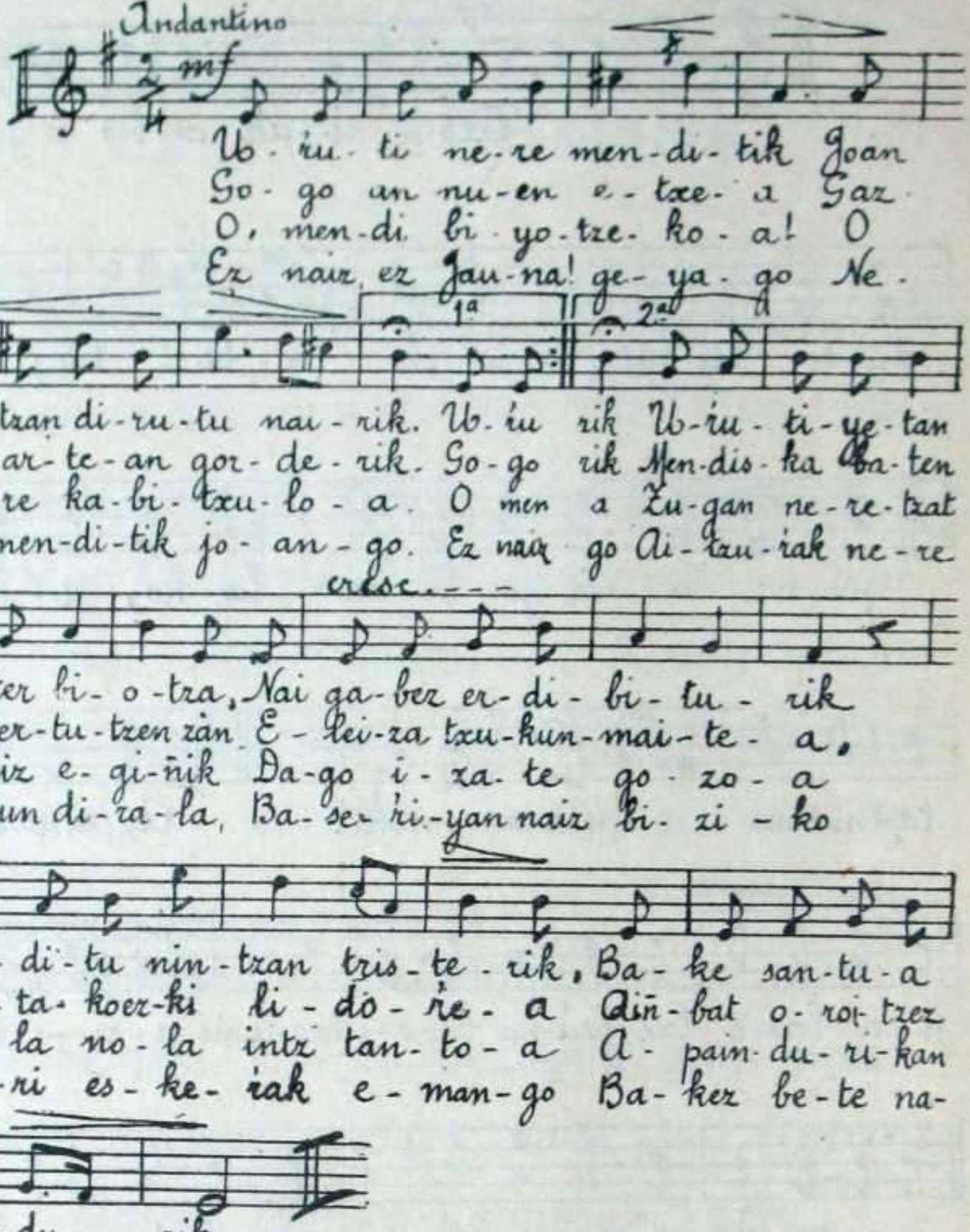

N. 294 Canc.
P. Josi Ant.

UŔUNDIK

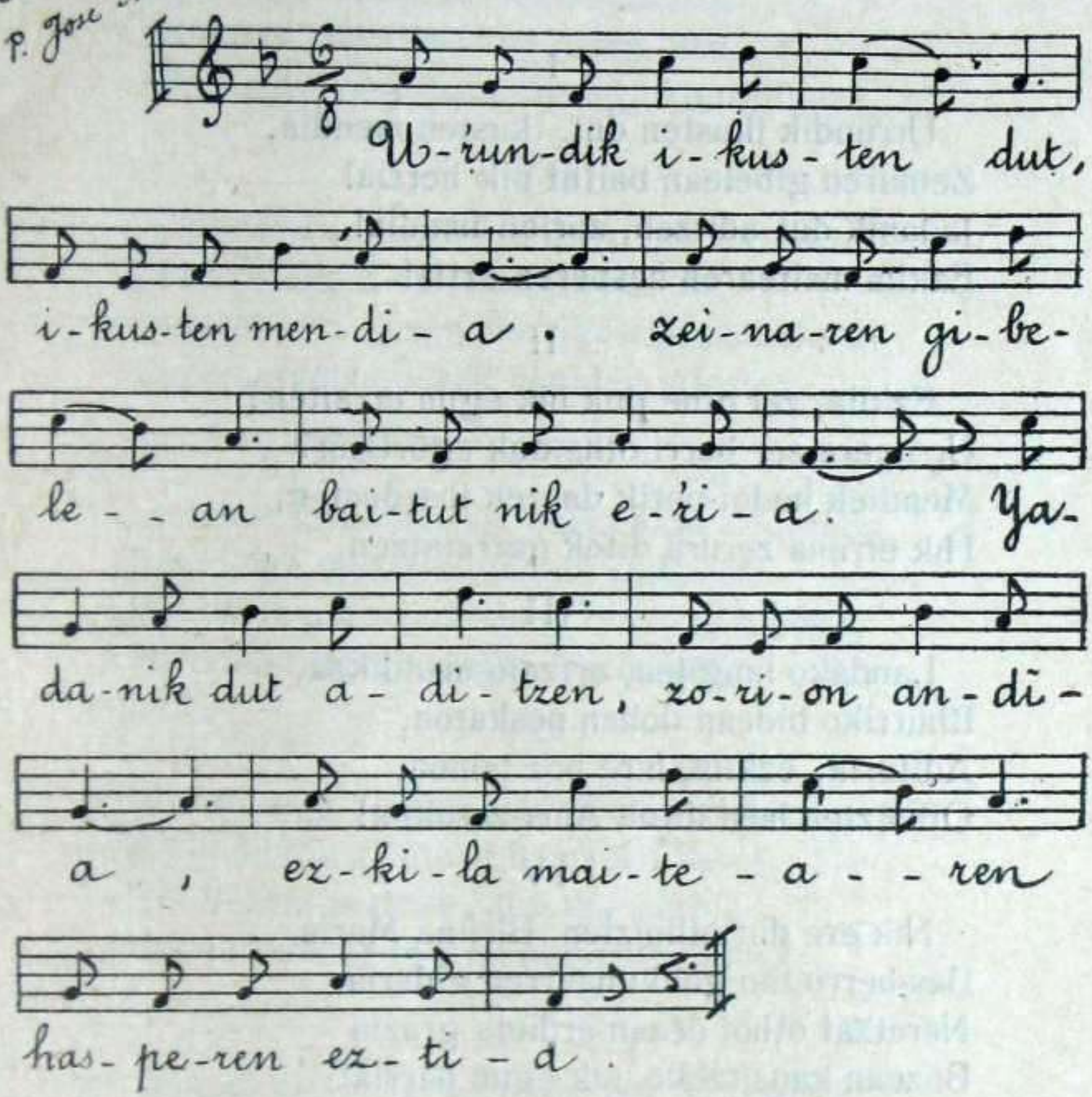

AGUR HERRIARI

I

Urrundik ikusten dut, ikusten mendia,
Zeinaren gibelean baitut nik herria!
Jadanik dut aditzen, zorion handia!
Ezkila maitearen hasperen eztia!

II

Ezkila, zer othe duk hik egun erraiten?
Urrunera zer berri othe duk egortzen?
Mendiek hedoi-petik dautek ihardesten,
Hik errana zerura ditek garraiatzen.

III

Landako langilea, artzain mendikoa,
Ithurriko bidean dohan neskatoa,
Aditurik, ezkila, hire boz lainoa,
Othoizten hasi dituk Ama zerukoa!

IV

Nik ere dut othoizten Birjina Maria
Bas-herrietan galdu haurren gidaria,
Neretzat othoi dezan ardiets grazia
Bozean kausitzeko nik egun herria!

V

Mendiak utzi ditut urrun gibelean;
Herria dut ikusten jadanik aldean;
«Zer duk, ene bihotza, saltoka barnean?
«Othe duk huts eginen, herrira heltzean?

VI

«Agur, agur herria! agur sor-lekua!
«Agur nere haurreko leku maitatua,
«Jainkoak aditurik haur baten oihua,
«Hire gana duk haur bat egun hurbildua!

VII

«Mendiaren hegitik hartuz bazterrera,
«Iduri chingola bat aldapa behera;
«Bidechka, hi zuzen haiz jausten zelhaiera,
«Zuzen ereman nezak ahaiden artera.»

VIII

«Bide hegiko haitza, bortz aldiz haurrean,
«Igandetan mezatik etchera sartzean,
«Bai bortz aldiz jarri nauk, amaren aldean,
«Hire adar handiek egin itzalean!»

IX

«Baratze gibeleko elhorri churia
«Bethi duk begiratzen haurreko tokia;
«Hik bezala zertako, aldaska garbia,
«Nik ez dut sor-lekuan higatzen bizia?»,

X

Bainan nere begitik nigar bat da jausten...,
Bozkarioak darot bihotza gainditzen.....
Etchekoen boza dut jadanik aditzen.....
«Jainkoa, darozkitzut eskerrak bihurtzen!»

. . . . . .

XI

(Berriz herritik urruntzean)

«Ezkila, berriz diat bihotzean pena,
«Herritik urruntzean bakotchak duena;
«Neretzat hik baihuen jo lehen orena,
«Agian hik orobat joko duk azkena!

ELISSAMBOURE

BINBILI BONBOLO

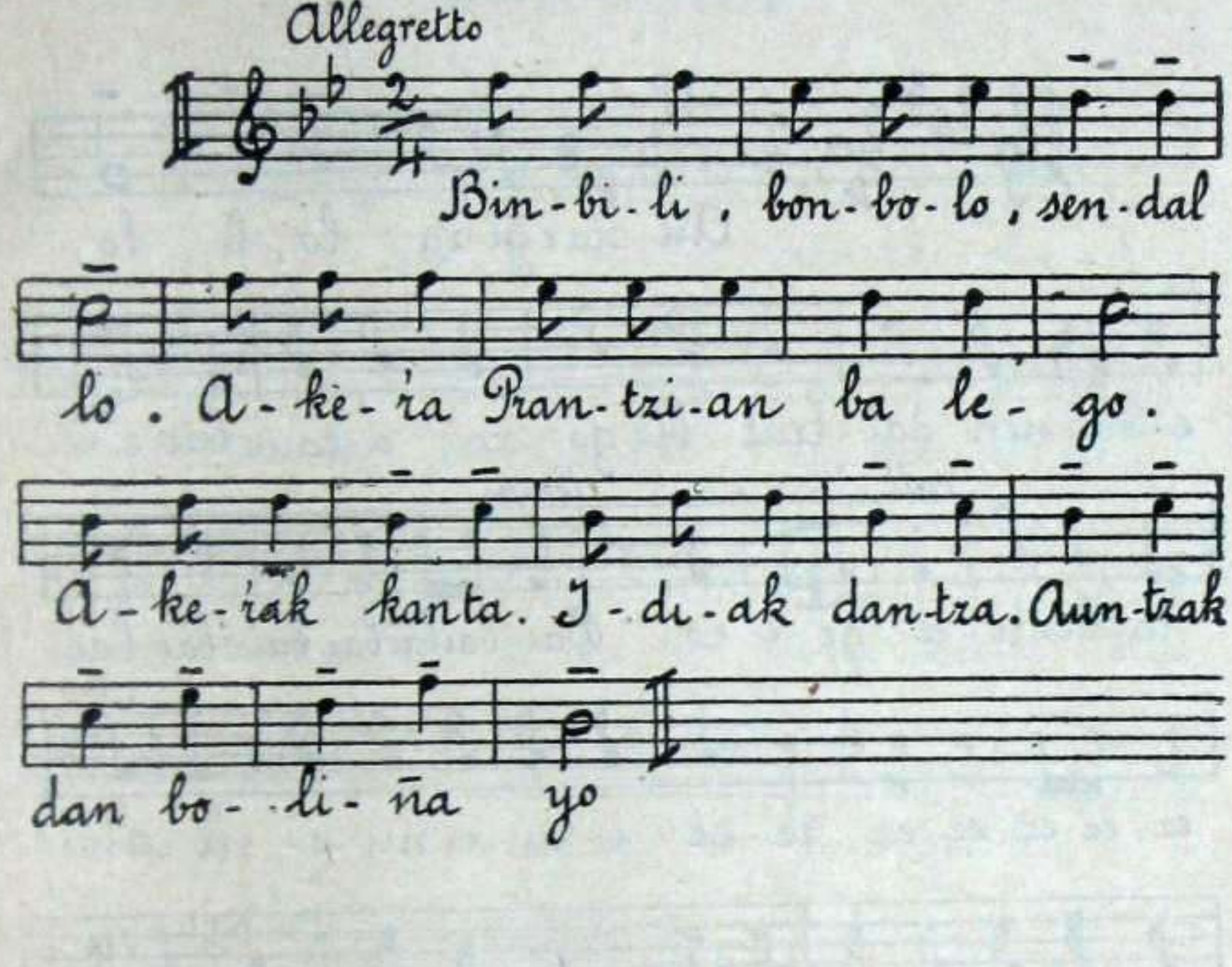

BERCEUSE

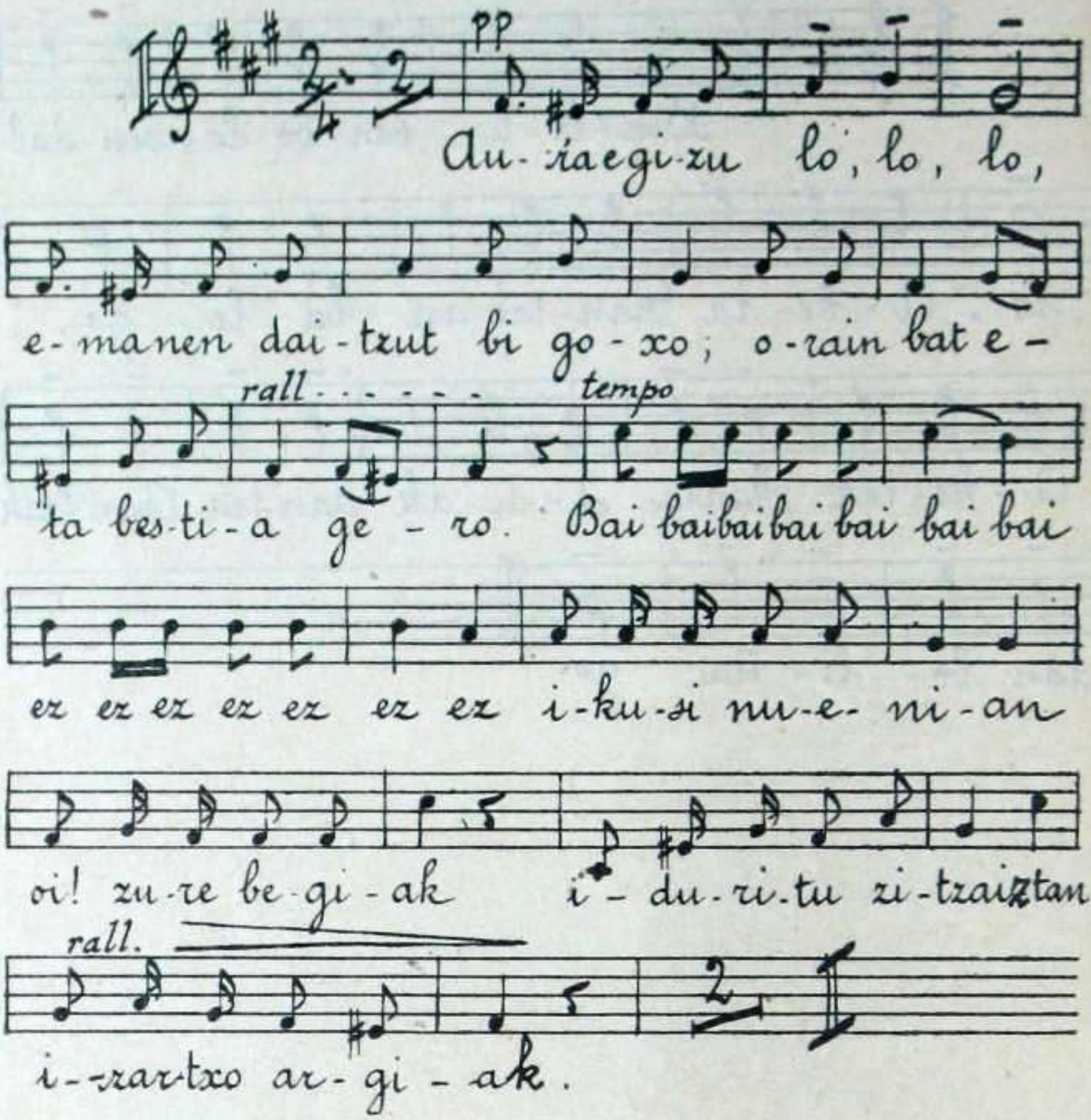
pp
Au-ria egi-zu lo, lo, lo,
e-manen dai-tzut bi go-xo; o-rain bat e-
rall. . . . . tempo
ta bes-ti-a ge-ro. Bai baibaibai bai bai bai
ez ez ez ez ez ez ez i-ku-si nu-e- ni-an
oi! zu-re be-gi-ak i-du-ri-tu zi-tzaiztan
rall.
i--zar-tzo ar-gi-ak.

LUA, LUA

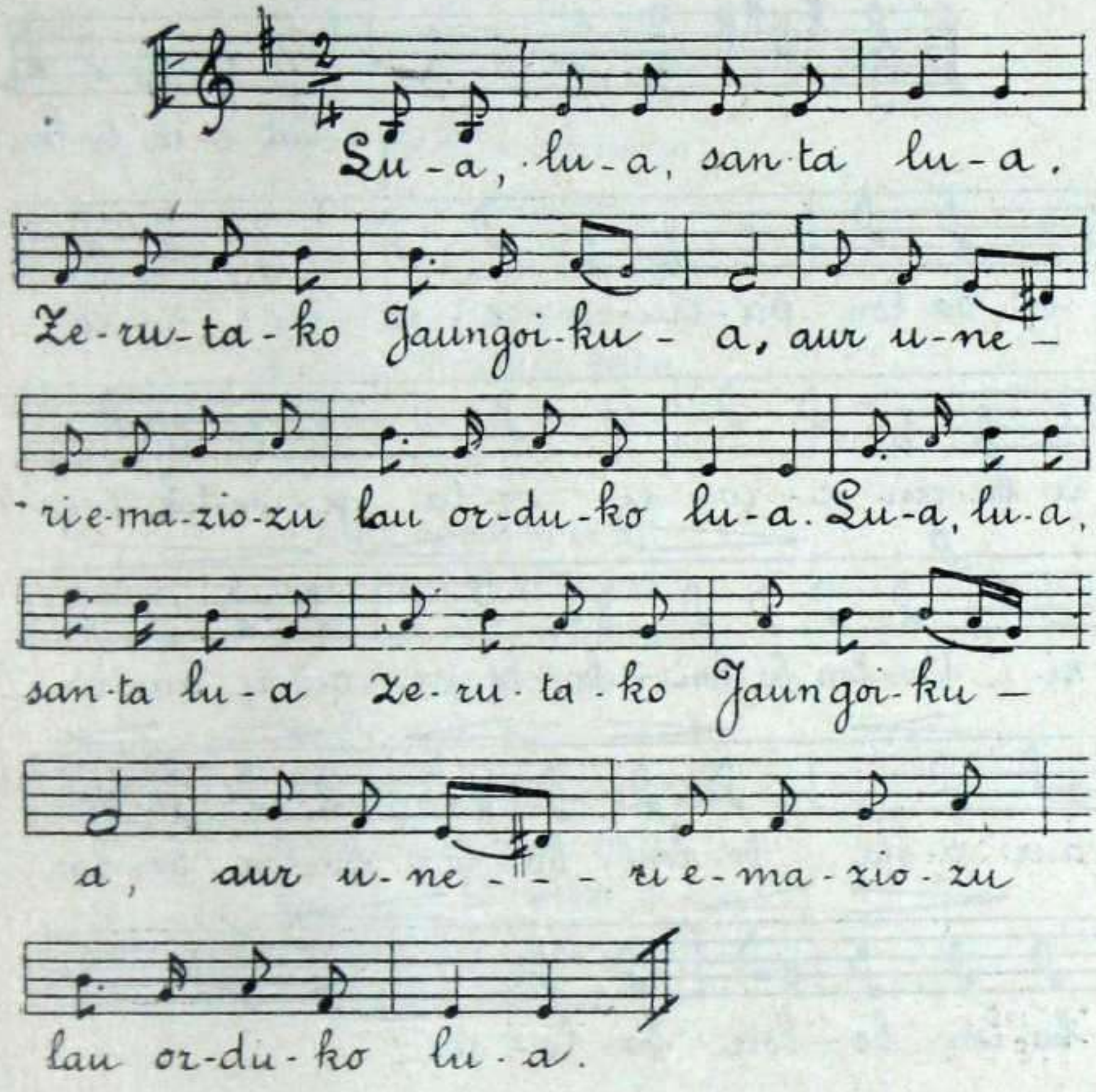
Lu-a, lu-a, san-ta lu-a.
Ze-ru-ta-ko Jaungoi-ku-a, aur u-ne-
ri e-ma-zio-zu lau or-du-ko lu-a. Lu-a, lu-a,
san-ta lu-a Ze-ru-ta-ko Jaungoi-ku-
a, aur u-ne-ri e-ma-zio-zu
lau or-du-ko lu-a.

BOLON BAT

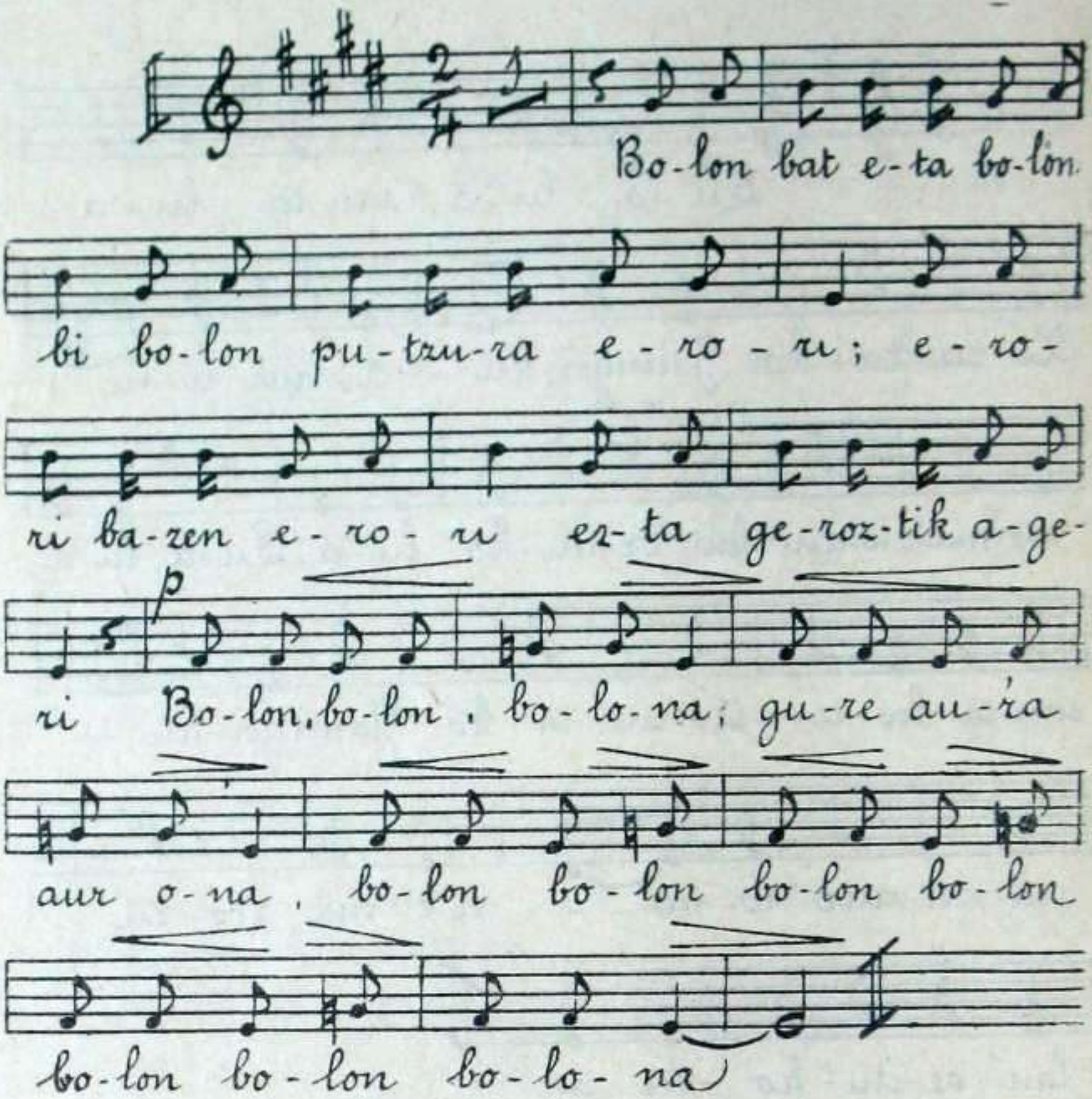
Bo-lon bat e-ta bo-lon
bi bo-lon pu-tzu-ra e-ro-ru; e-ro-
ri ba-zen e-ro-ru ez-ta ge-roz-tik a-ge-
p
ri Bo-lon, bo-lon, bo-lo-na; gu-re au-ra
aur o-na, bo-lon bo-lon bo-lon bo-lon
bo-lon bo-lon bo-lo-na

Bolon bat eta bolon bi,
bolon putzura erori,
erori ba-zen erori,
ezta geroztik ageri.

Bolon, bolon, bolona
gure auŕa, aur ona,
bolon bolon bolon bolon
bolon bolon bolona.

Gure auŕaren aur ona!
balio luke Bayona,
Bayona diruekin, baño
nayago geren aur ona.
Bolon bolon *eta*...

Auŕa egizu lo ta lo,
main ţizut bi kokoilo;
orain bat eta gero bestea,
aŕatsaldean txokolatea.
Bolon bolon *eta*...

Gure auŕa ta bertze bat
ezkildoŕean ziren bart;
gure auŕa ta bertze bi ere
ezkildoŕean izain dire.
Bolon bolon *eta*...

———

BASA-TXORITXO

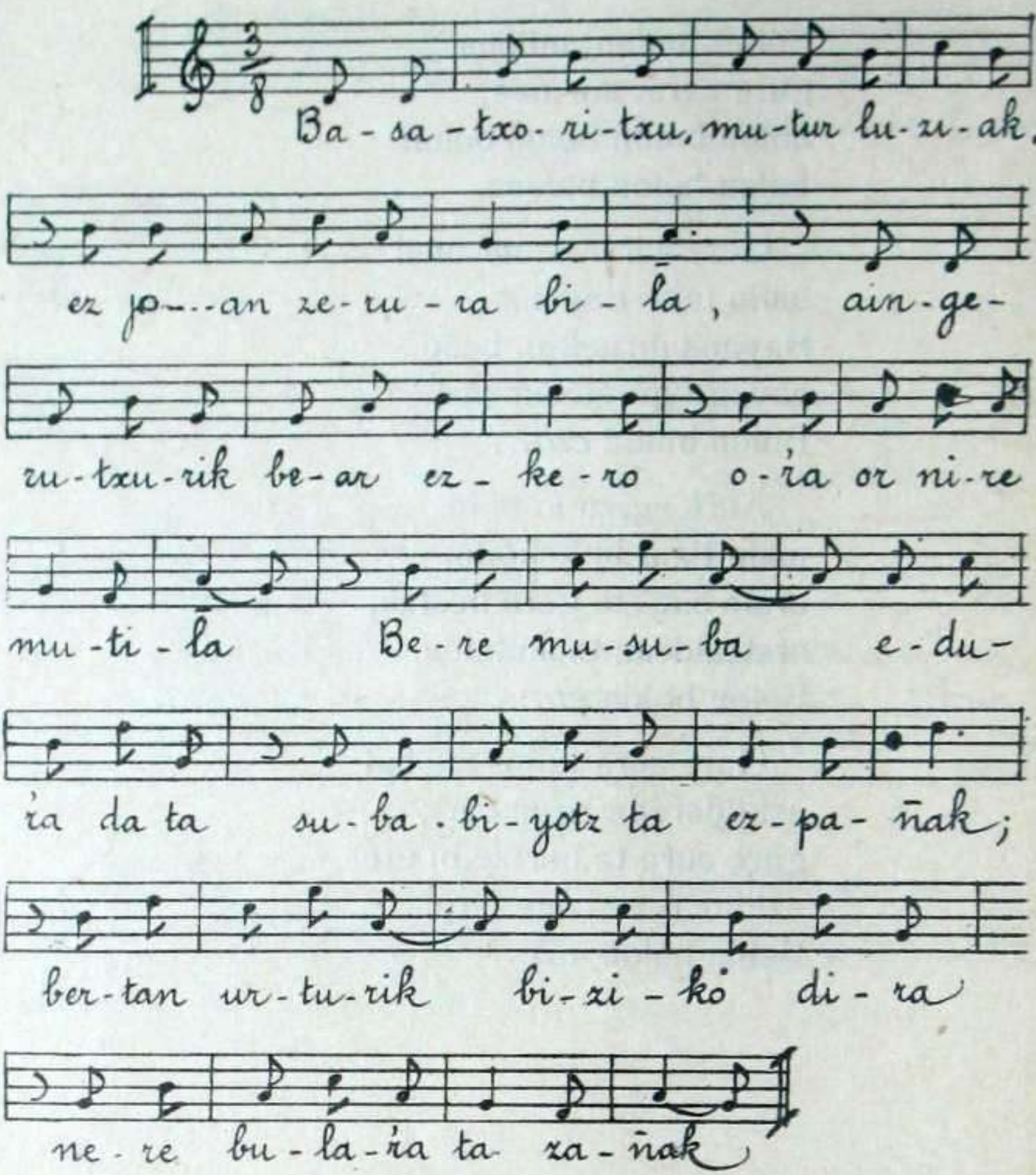

Basatxoritxu mustur-luzeak
Ez igan zerura bila:
Aingerutxurik bear ezkero
Oŕa or nire mutila.
Bere musua edeŕa da ta
Sua biotza ta ezpanak,
Berton urturik biziko dira
Nere bulaŕa ta zanak.
¡Ai nok leukezan uŕezko oŕatza,
Uŕe-miesa ta aria,
Uŕez asi ta amaituteko
Seintxu onentzat yantzia!
Laŕosatxuak bost oŕi daukaz
Klabeliñeak amabi;
Gure umea gura dabenak,
Eskatu bere amari.
Neure leyoko inziŕituak,
Ilunabaŕan begiak,
Ene umea lo datzan arte
Lo egin bei eguzkiak.
Argi goiztaŕa betor gurera,
Betoz izartxu gautaŕak,
Ezpeiz lotsatu or ikusiaz
Buruak ilun ta zaŕak.
Begi bik ikuskizun bat dauke,
Belaŕi biak sentzun bat,
Usain bakaŕa sur-zulo biak,
Bat zeru-luŕak yaubetzat.
Batu beiz orain beti betiko
Nire biotza ta irea,
Seme maitea, maite izan daigun
Ire ta nire Egilea.

BUBA, ÑIÑAÑO

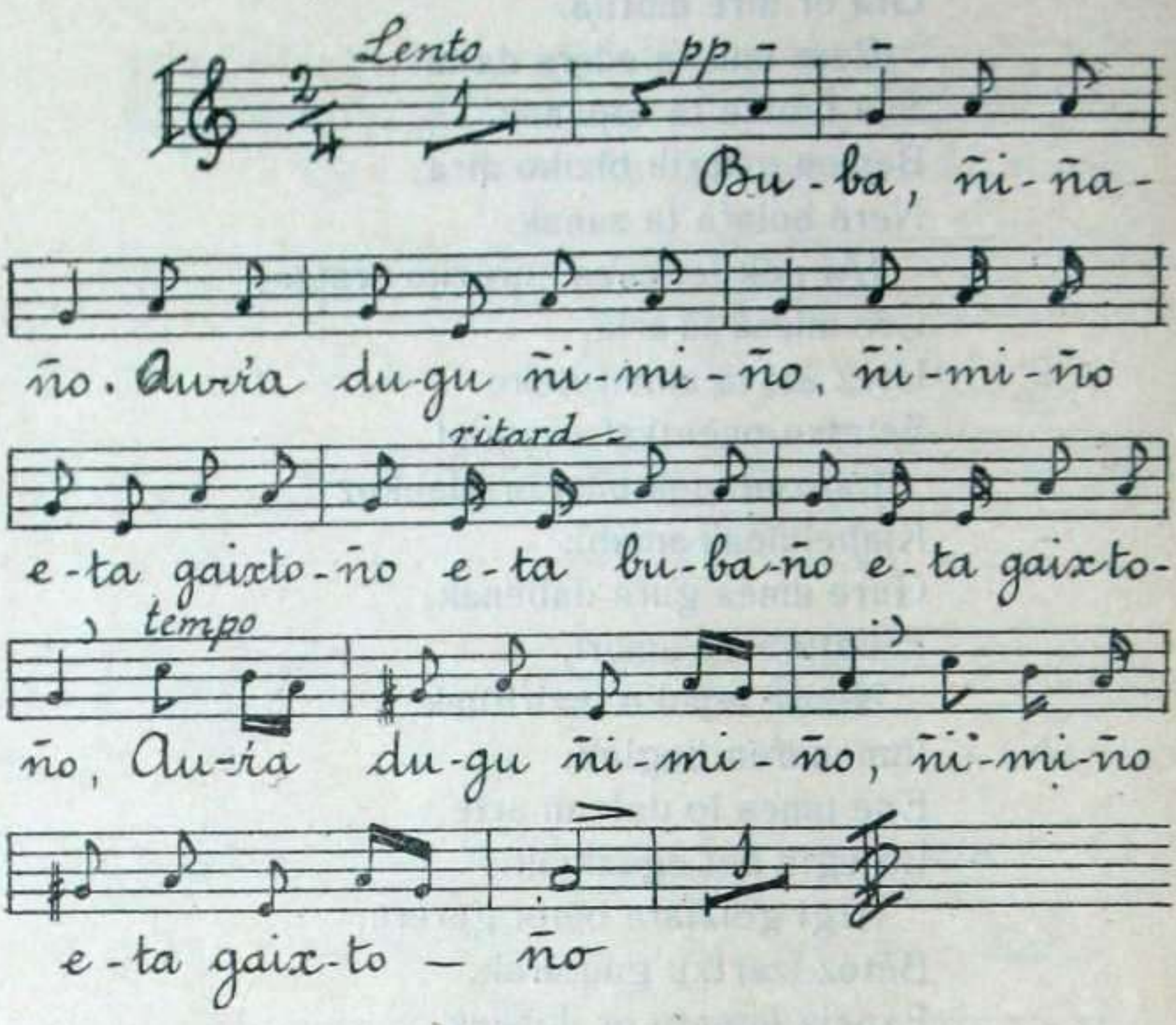

Zato biar, zato gaur,
zato biar, zato gaur,
Gure etxian da lo marman
eta bubaño eta ñiñaño.
aura dugu ñimiño
ñimiño eta gaxtoño.

UNTZI BAT

Nº 293 Canc.
P. Josi Antº

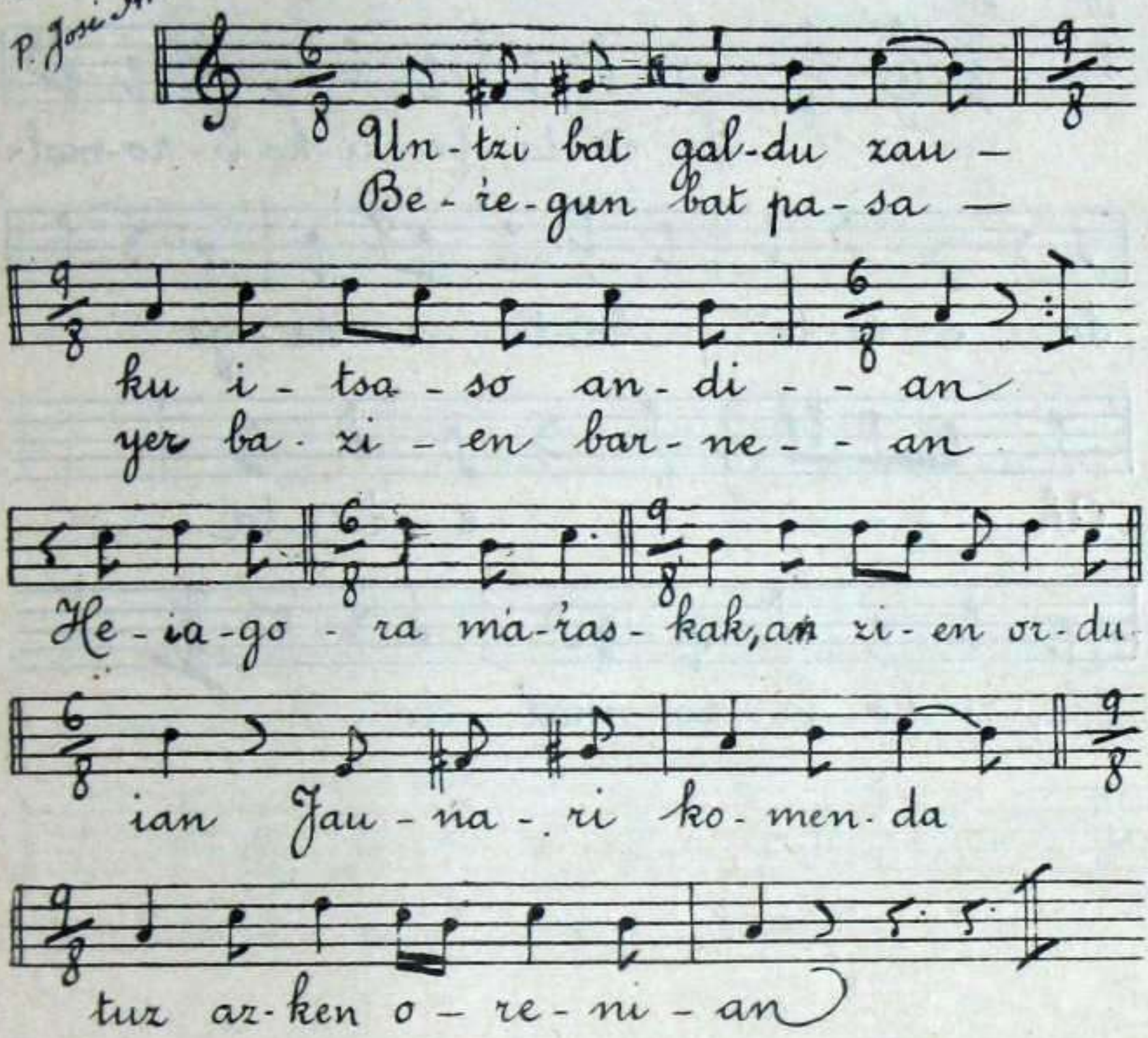

ERÓTA

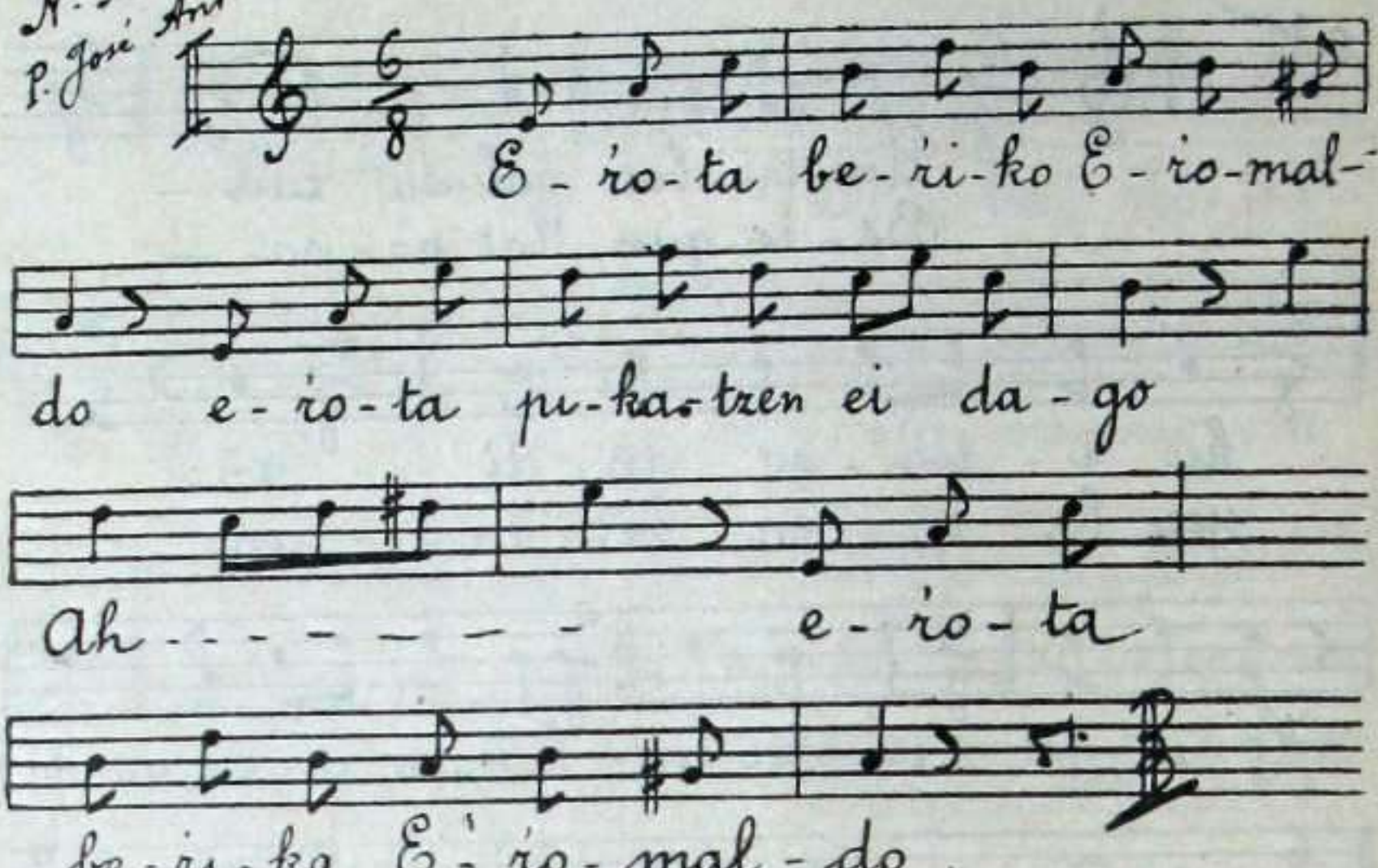
Nº 322 Canc:
P. José Arl:
E - ro-ta be-ri-ko E - ro-mal-
do e - ro-ta pu-ka-tzen ei da - go
ah - - - - - - - e - ro - ta
be - ri - ko E - ro - mal - do

LOREA

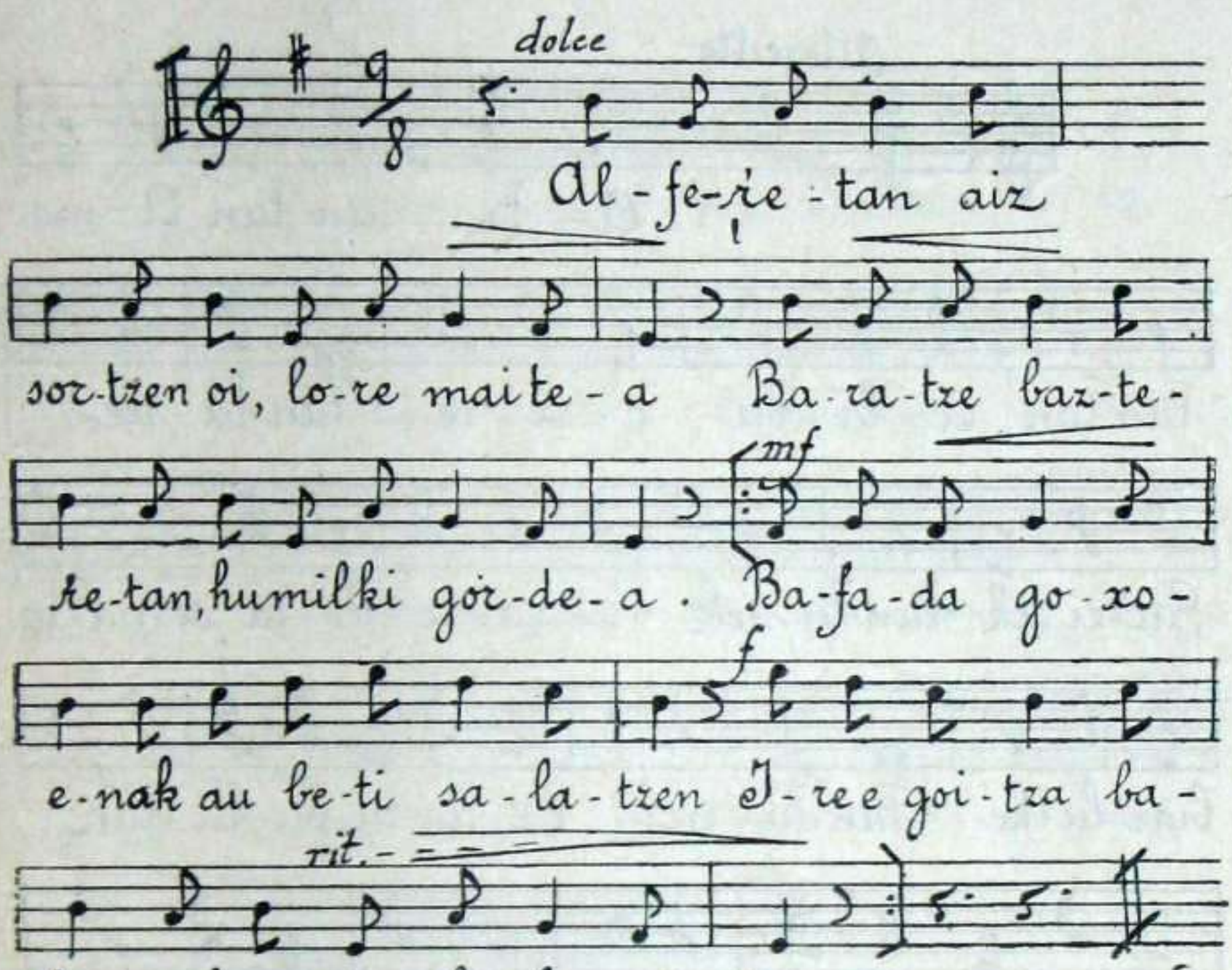
dolce
Al - fe-re - tan aiz
sor-tzen oi, lo-re mai te - a Ba-ra-tze baz-te-
mf
ke-tan, humilki gor-de-a . Ba-fa-da go-xo-
f
e-nak au be-ti sa-la-tzen J-ree goi-tza ba-
rit.
ko-txak e-rex-ki kau-si-tzen .

ATĒ TUN, TUN

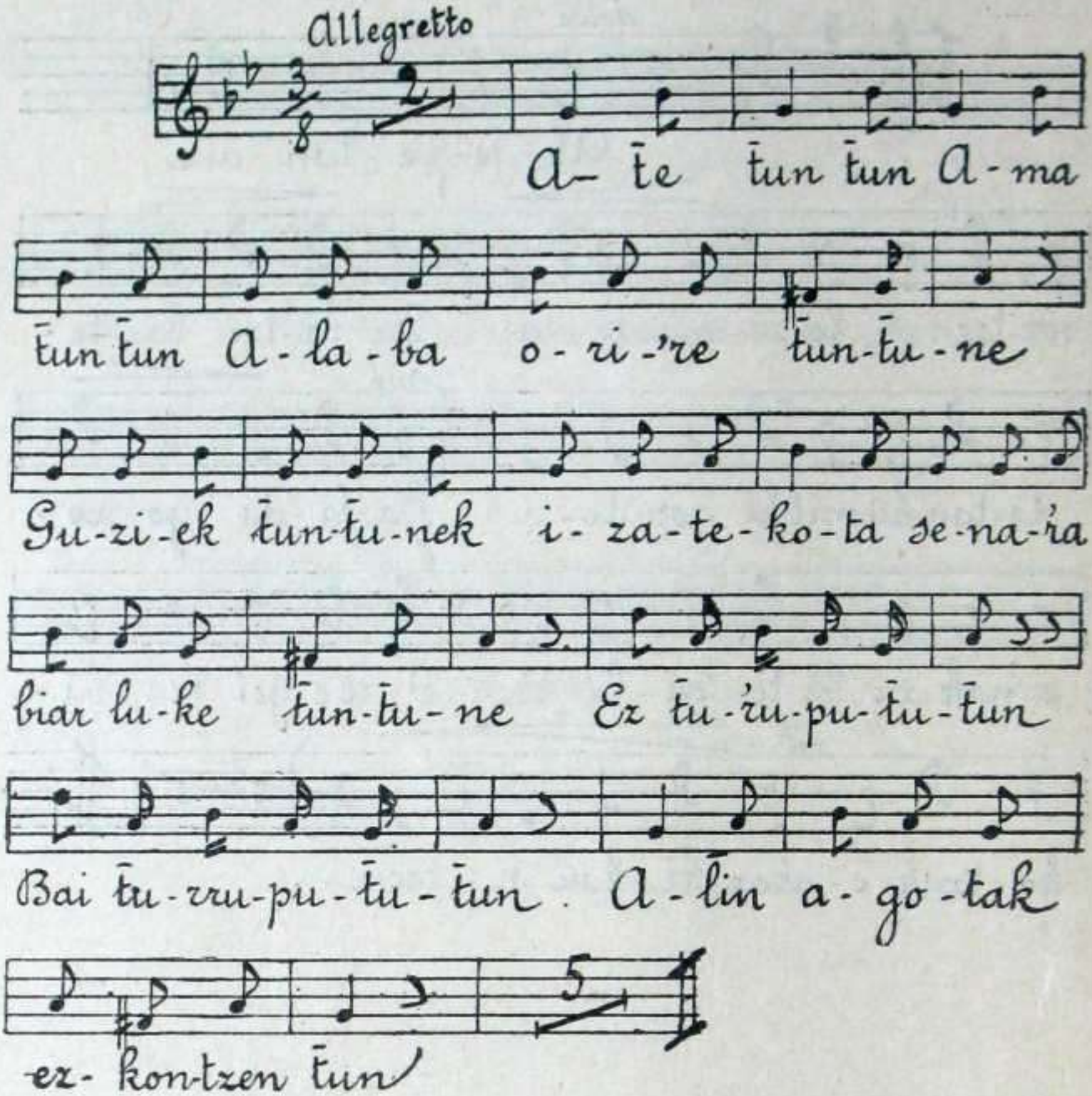
Allegretto
A- te tun tun A-ma
tun tun A-la-ba o-ri-'re tun-tu-ne
Gu-zi-ek tun-tu-nek i-za-te-ko-ta se-na-'ra
biar lu-ke tun-tu-ne Ez tu-'u-pu-tu-tun
Bai tu-'u-pu-tu-tun. A-lin a-go-tak
ez- kon-tzen tun

TXALOPIN TXALO

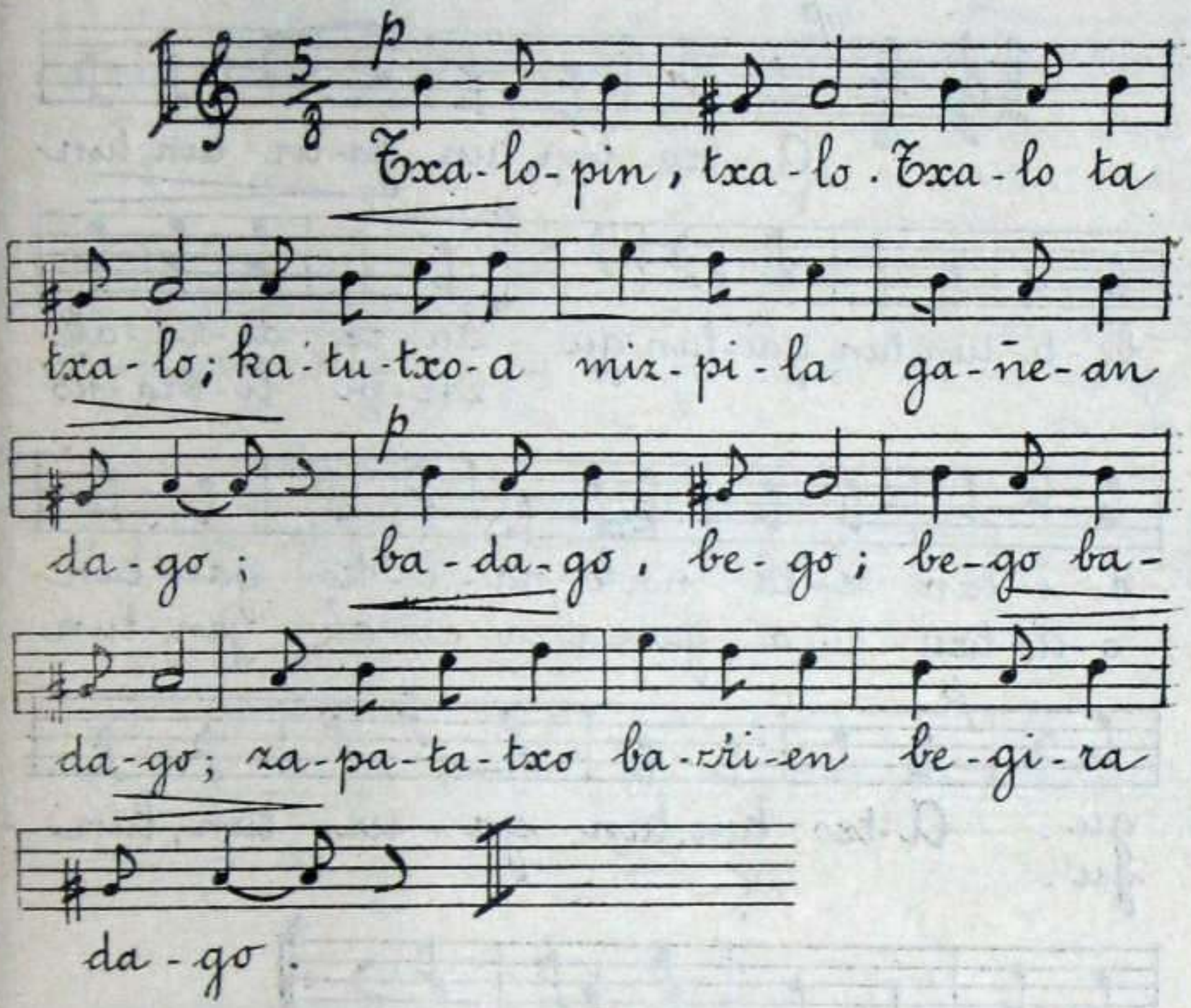

ATZO ĪUN ĪUN

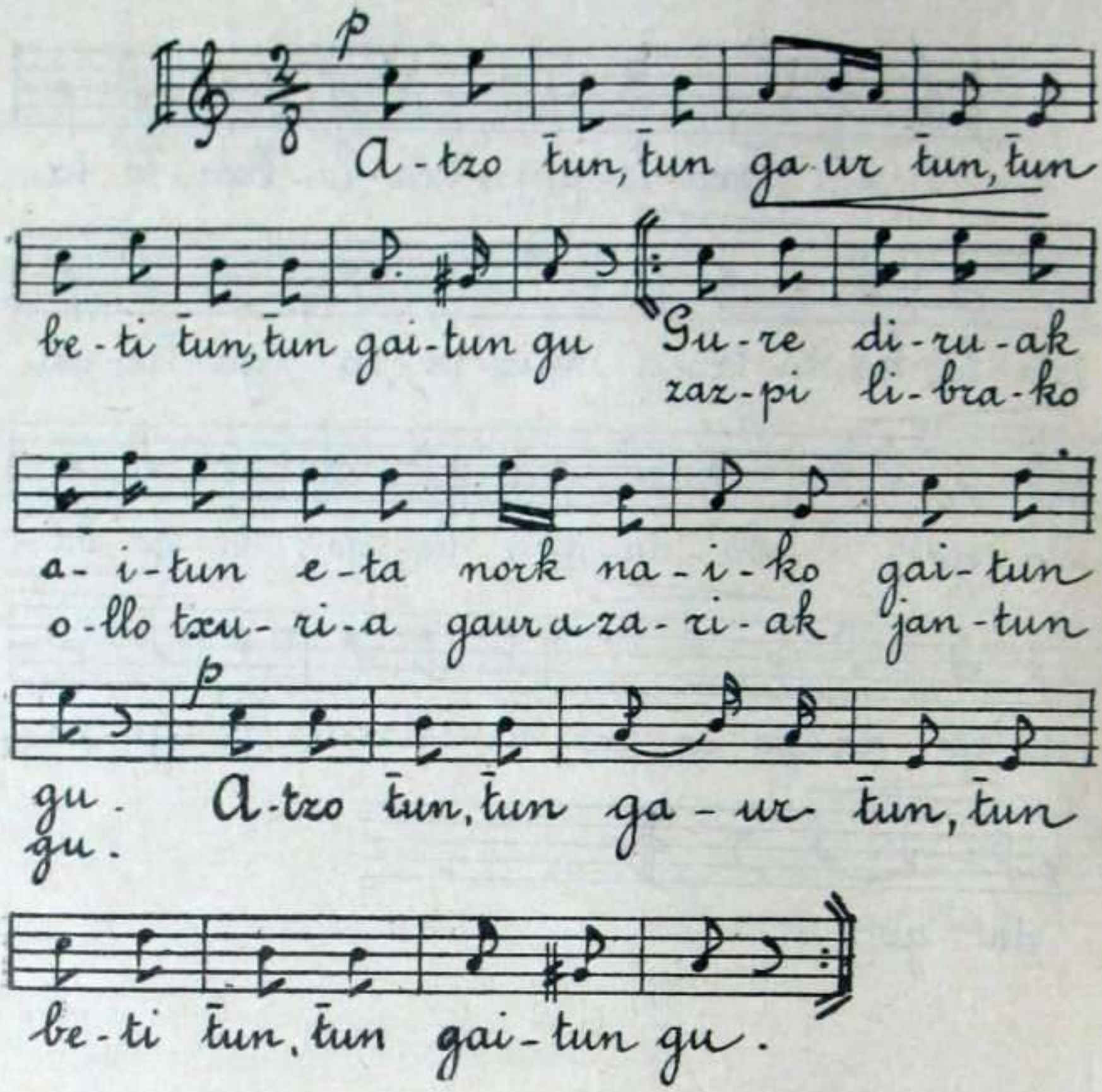
p
A-tzo īun, īun ga-ur īun, īun
be-ti īun, īun gai-tun gu
Gu-re di-ru-ak
zaz-pi li-bra-ko
a-i-tun e-ta nork na-i-ko gai-tun
o-llo txu-ri-a gaur a za-ri-ak jan-tun
p
gu. A-tzo īun, īun ga-ur īun, īun
gu.
be-ti īun, īun gai-tun gu.

LENDABIZIKO ORI

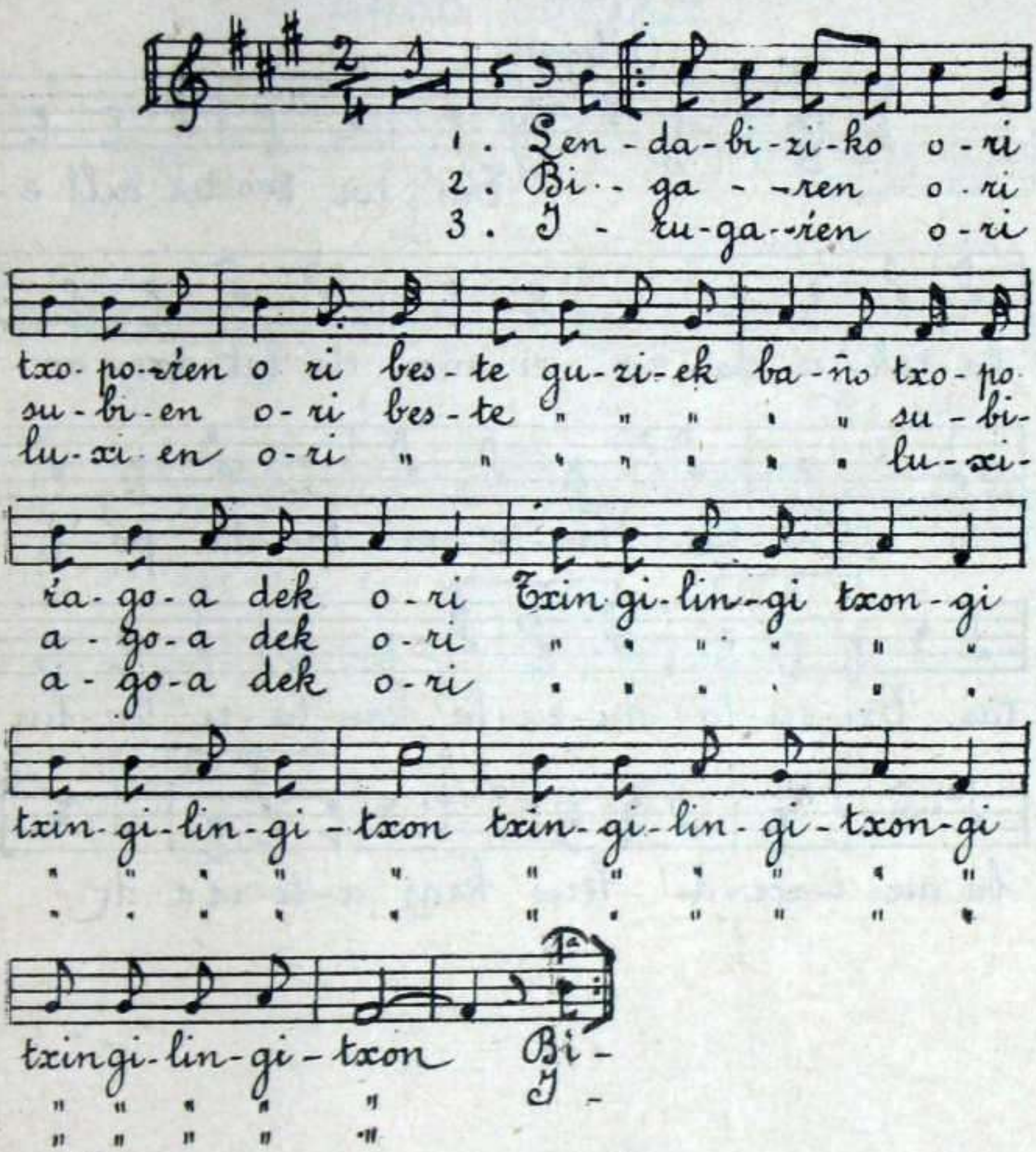

4. Lauga-ren ori
Mautxeoen ori
Beste guziek baño
Mautxeagoa dek ori.

5. Bostgarren ori
Txikien ori
Beste guziek baño
Txikiagoa dek ori.

TINTER TANTER

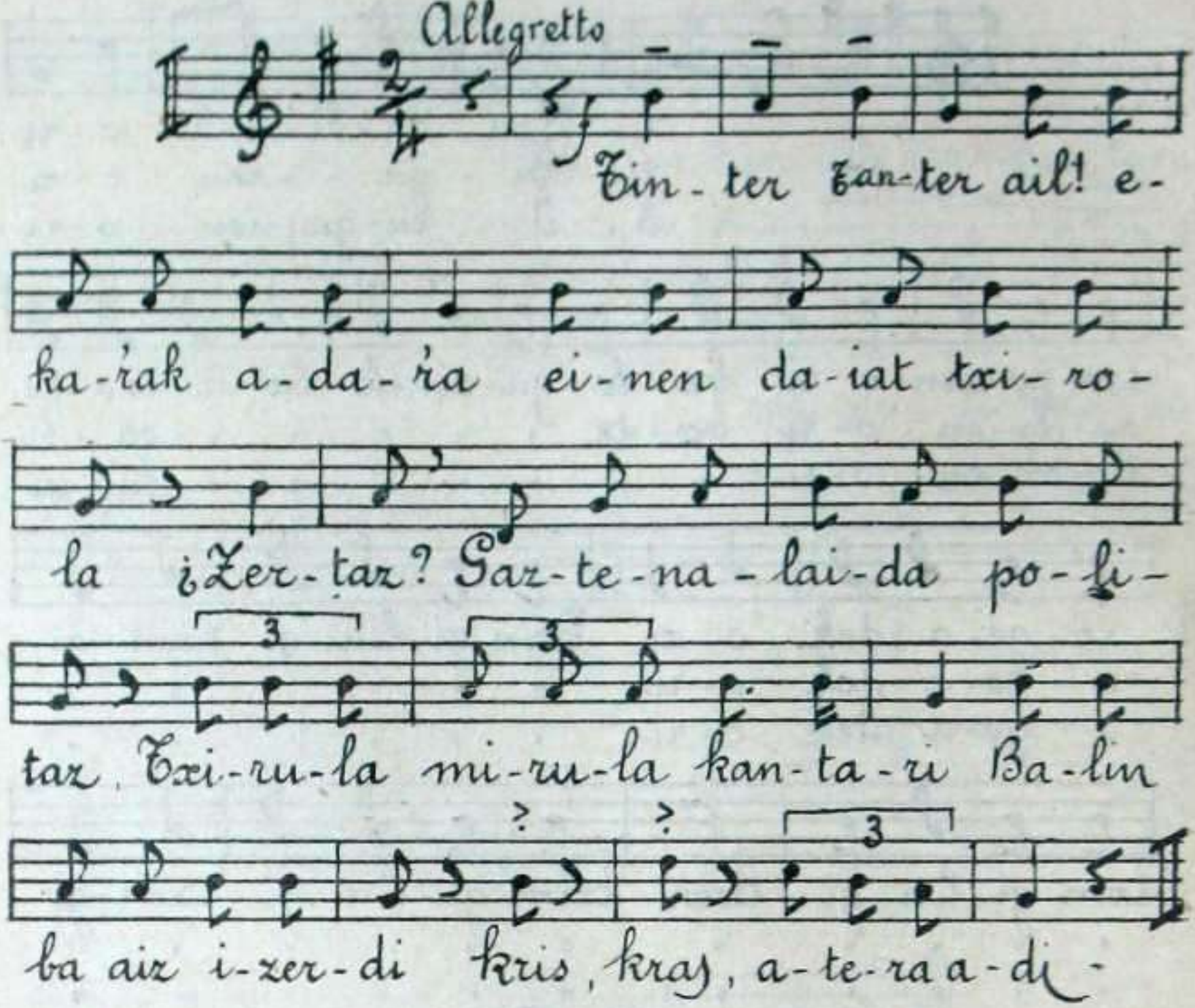

LAŔE GOŔIAN

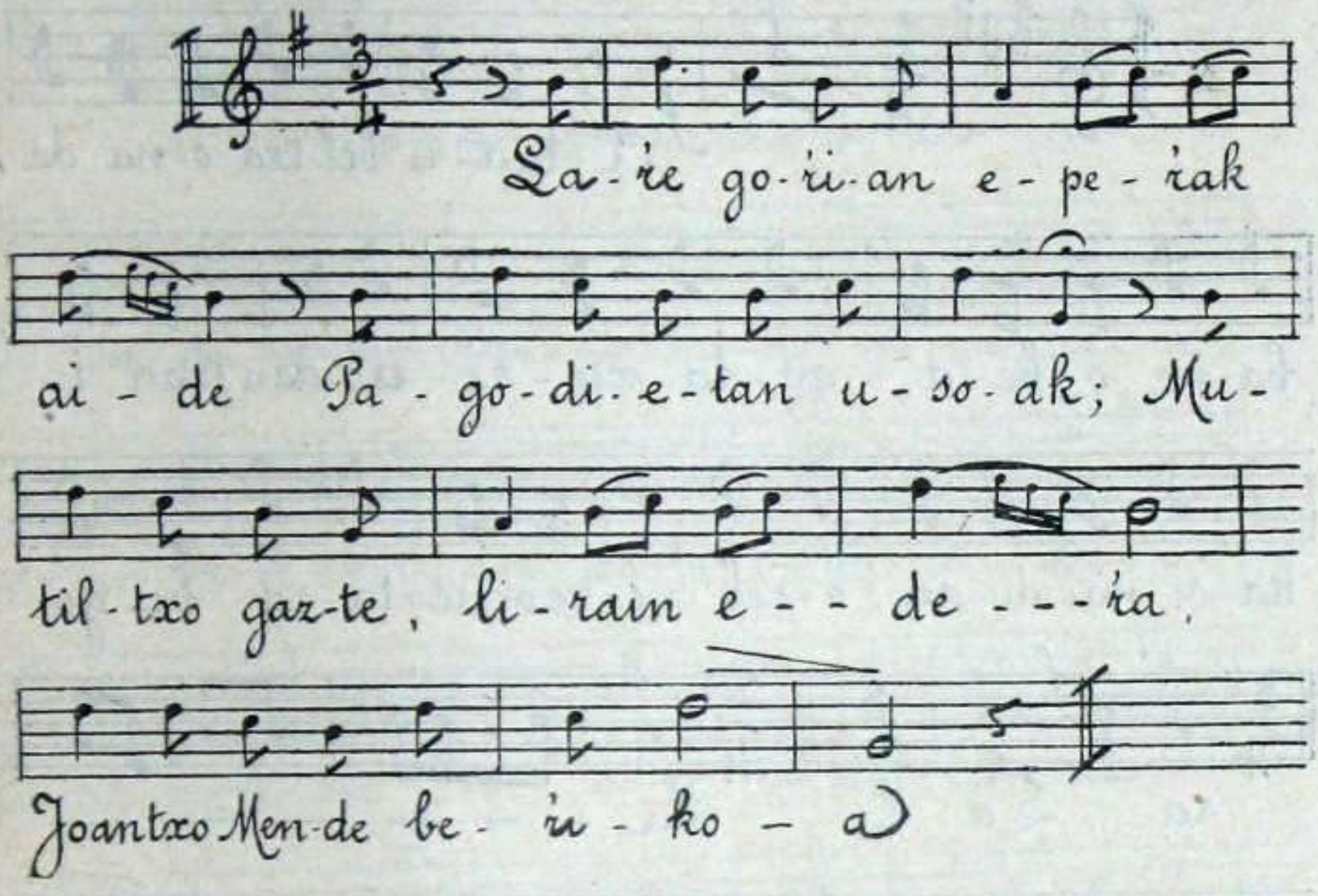
La-ŕe go-ŕi-an e-pe-ŕak
ai-de Pa-go-di-e-tan u-so-ak; Mu-
til-txo gaz-te, li-rain e--de---ŕa.
Joantxo Men-de be-ŕi-ko-a)

KATADERA DANTZA

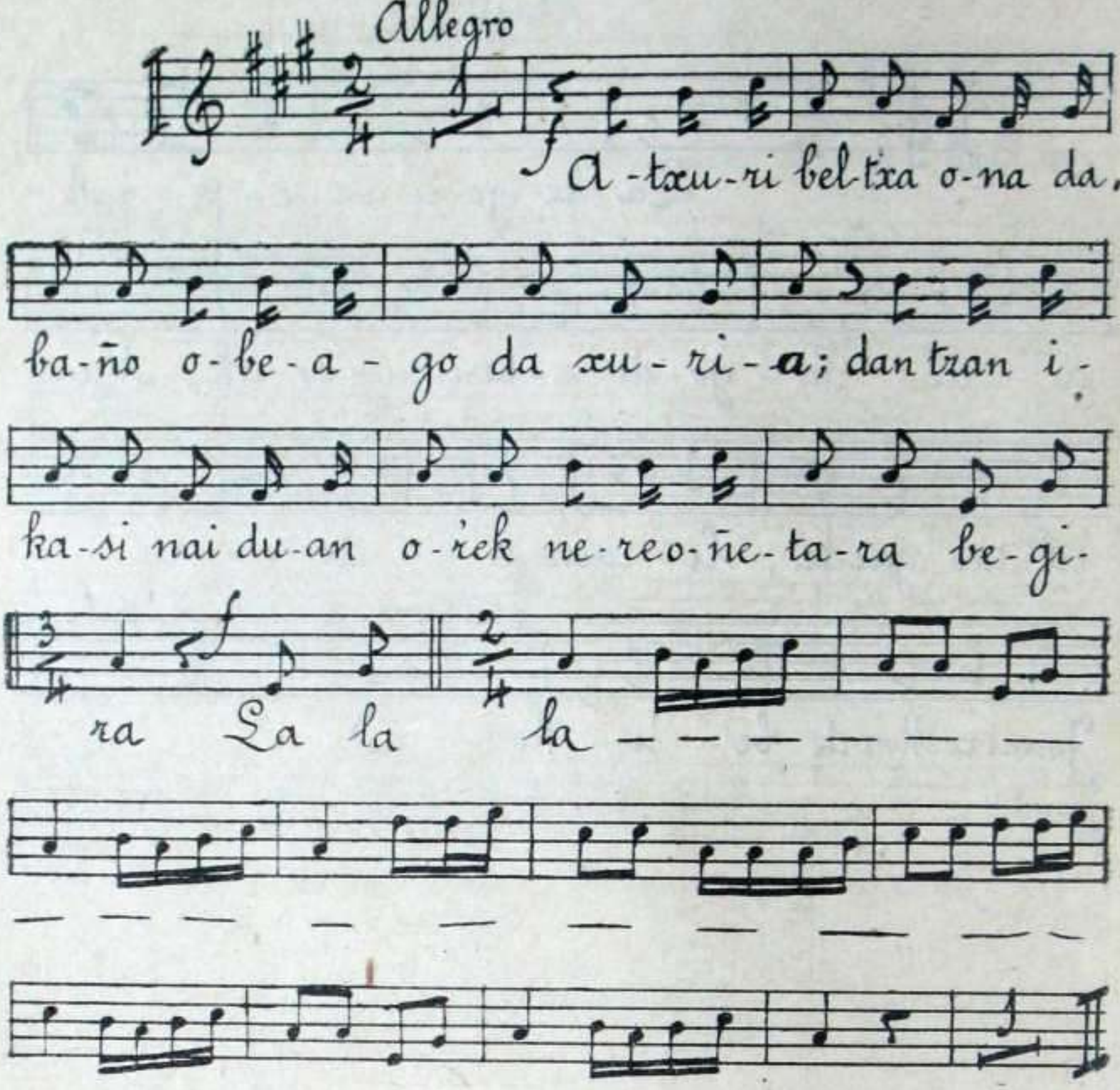

ARTIZAŔA ZERUAN

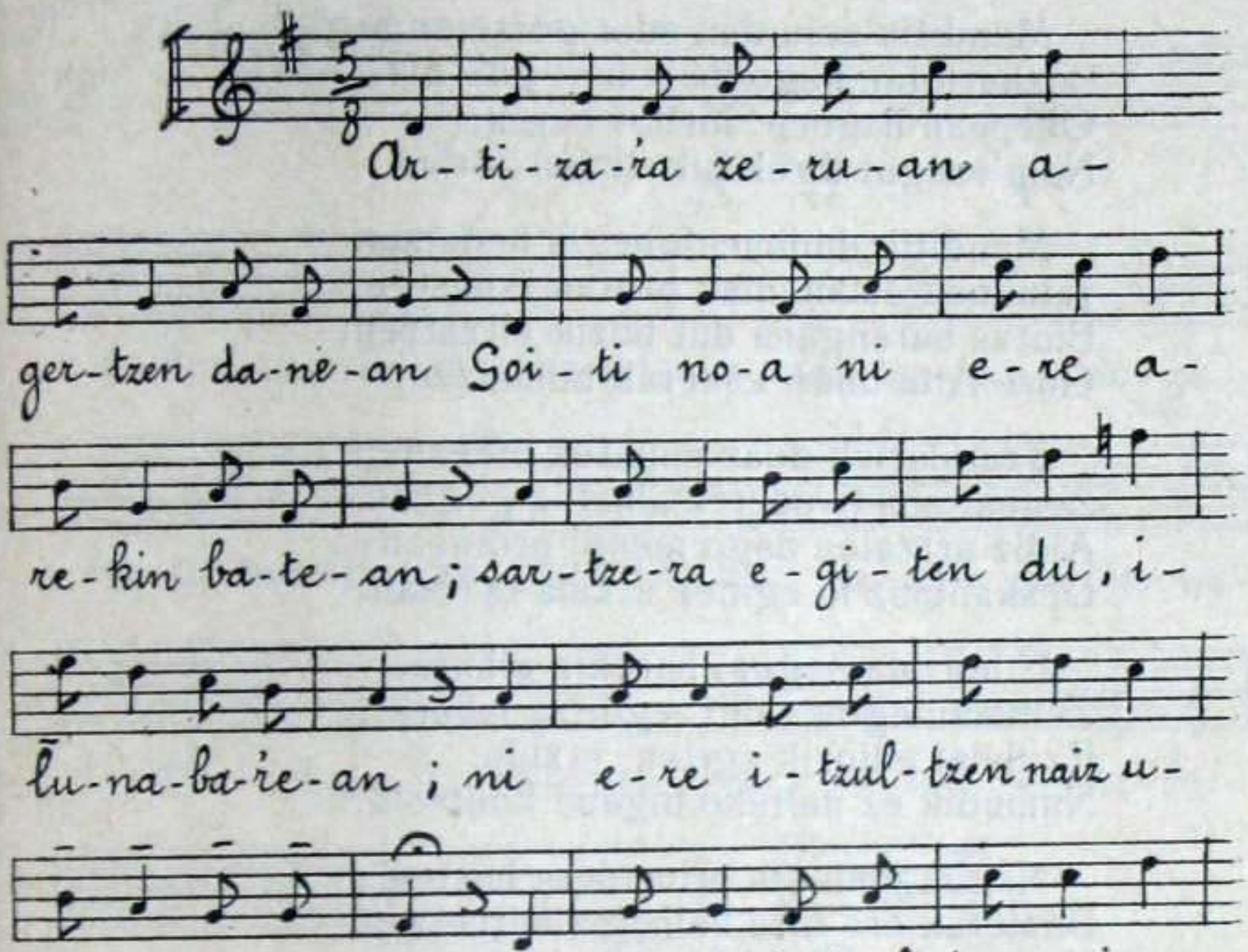

Xoriak eder dira kantari mendian,
Begira egoten naiz hekier lorian;
Bazter guzietarik kantuz daudenean
Ni nola nindagoke ilhun bihotzean.

Menditik zein den eder goizetan argia!
Bozkariotan nago maiz hari goardia.
Ohepean hagoen, hiritar nagia,
Nola ezagut dirok nik dudan zoria?

Menditik dudanean begia hedatzen
Jainkoak eman onak orotan ikhusten,
Biotza harengana dut bozik altxatzen,
Gure Aita onari eskeŕak bihurtzen.

Tratulariak doaz nekatuz bidean,
Zenbat amets edeŕez alhatuz gogoan.
Aldiz artzaina dago mendi urdinean
Deskantsuz lo egiñez etxola txaŕean.

Ethoŕi da negua, harekin elhuŕa,
Zelhaian eginen dut egoitza labuŕa,
Ez daiat adiorik egiten, etxola,
Nihondik ez naiteke higabe kontsola.

Negua joan eta primadera hasten,
Bazteŕak oro dira belhaŕez bethetzen,
Xoriak oihanetik khantuz abiatzen,
Bozkarioz artzaina mendirat igaiten.

Han dut nere gozoa, han nere bizia!
Jainkoa da bakhaŕik han nere nausia;
Bertzentzat diru, jan on, soineko edeŕak,
Niri bake gozoa! Jaunari eskeŕak!

Nere adiskideak; orai naiz gelditzen,
Hasi dudan bertsua hemen akhabatzen;
Jainkoak osagaŕi eman dezazuen
Bihotzaren erditik dut othoitz egiten.

(Joanes BERJES)

Nº 164 - del Cancionero
P. José Antº de Donostia

ADIOS, IZAR

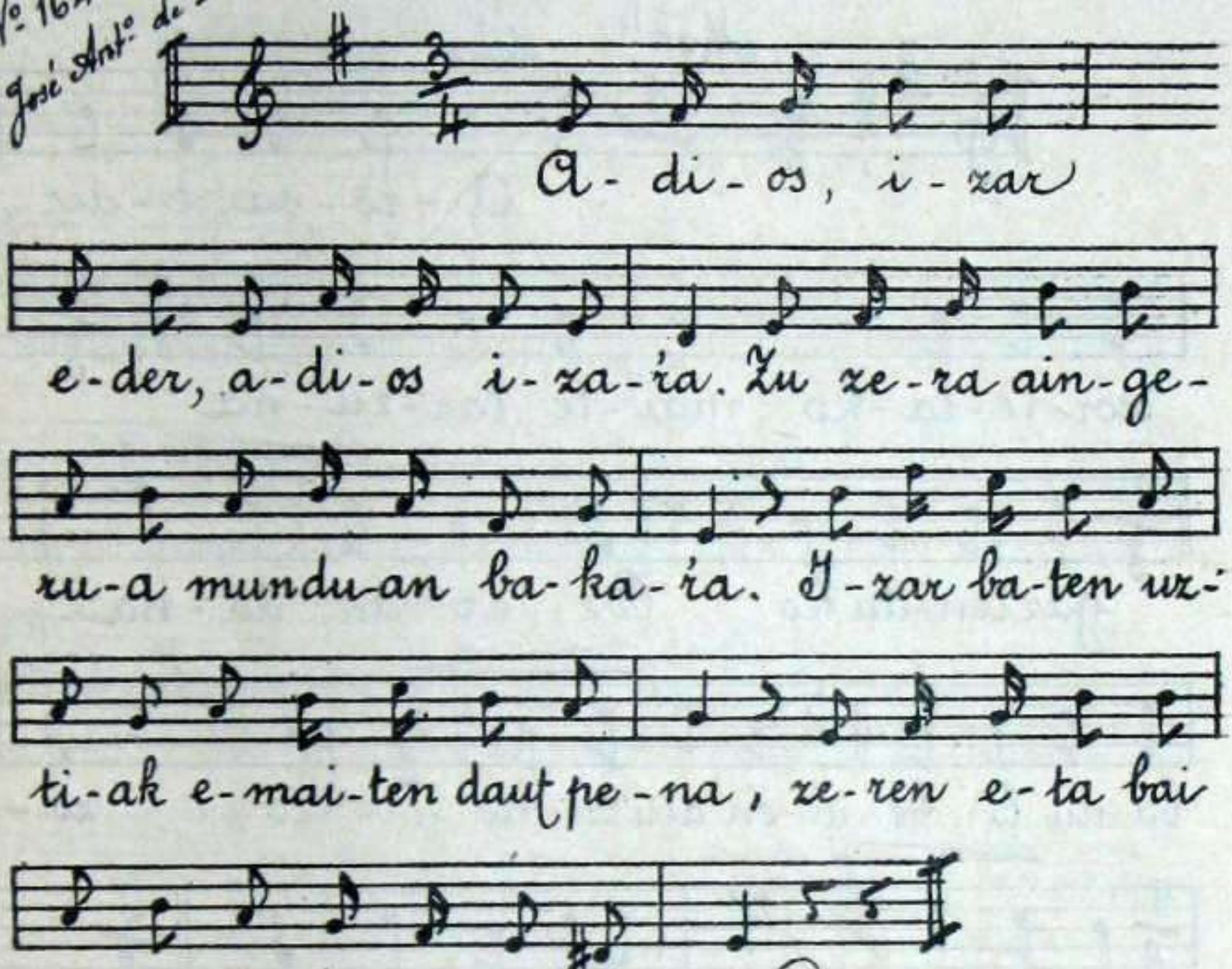

ARÓSA EDER

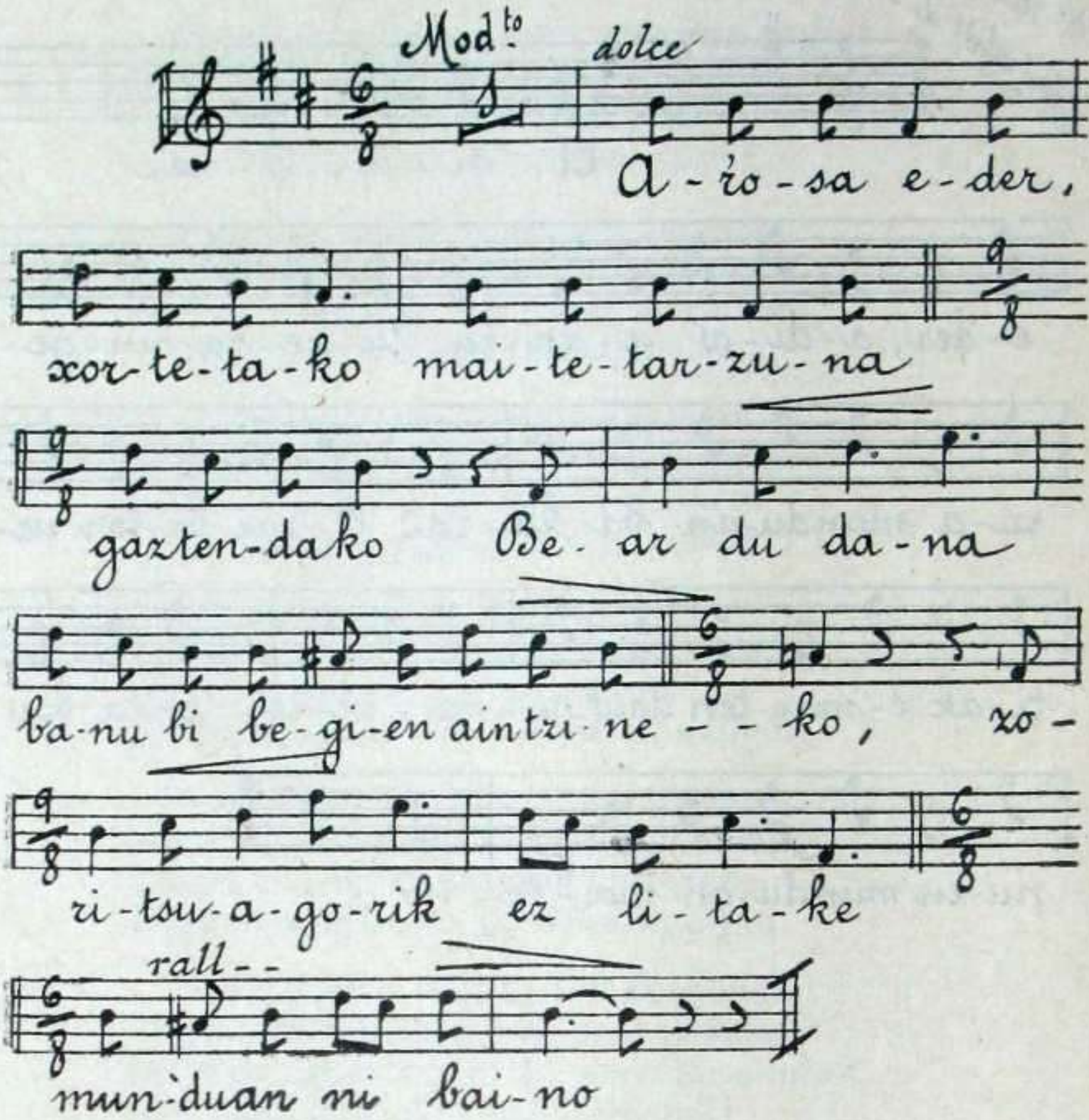
Mod.to
dolce
A - ro - sa e - der,
xor-te-ta-ko mai-te-tar-zu-na
gazten-dako Be-ar du da-na
ba-nu bi be-gi-en aintzi-ne - - ko, xo -
ri-tsu-a-go-rik ez li-ta-ke
rall - -
mun-duan ni bai-no

KAṄTOREÑO HAUK

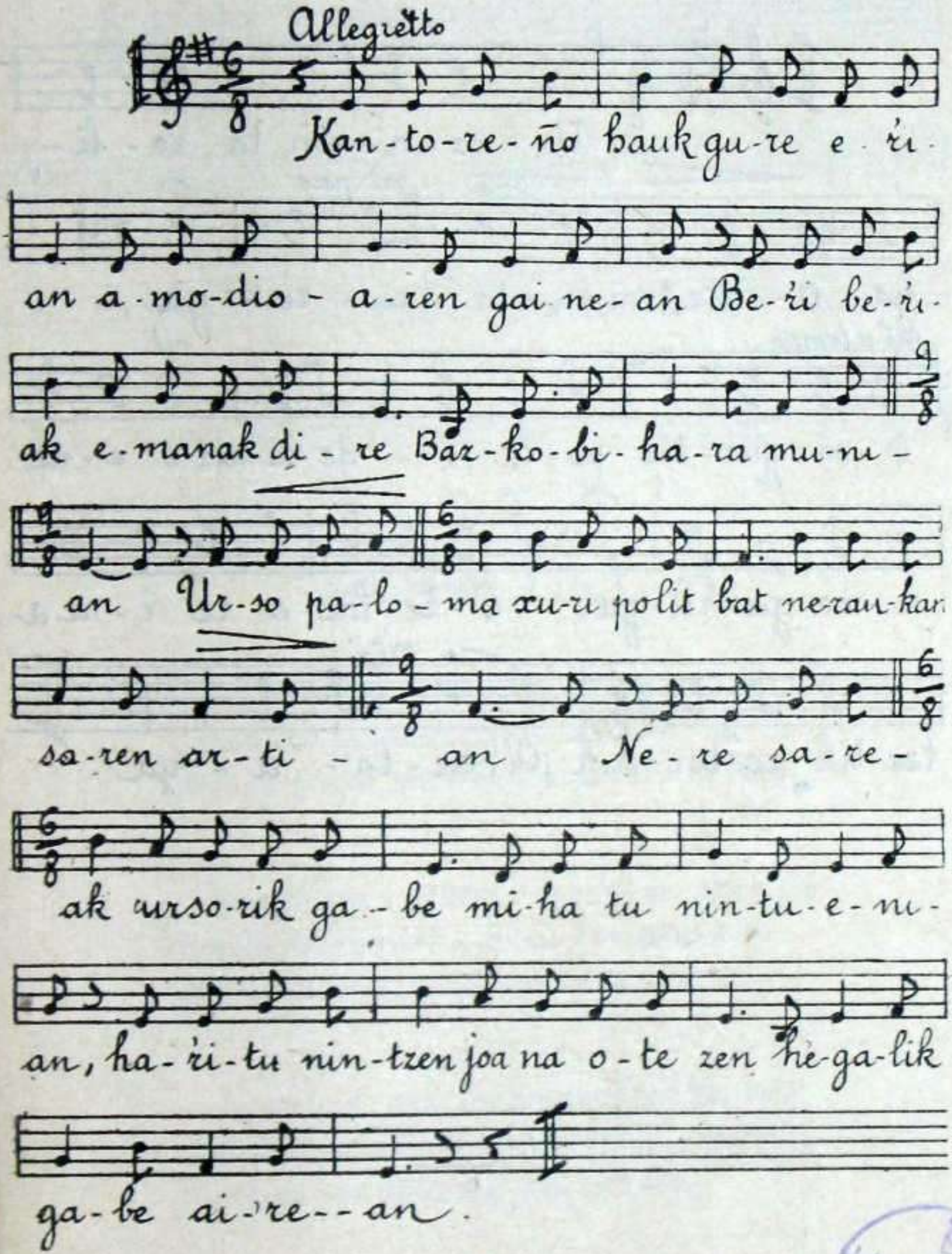

SANTUTEGIA

UXUA

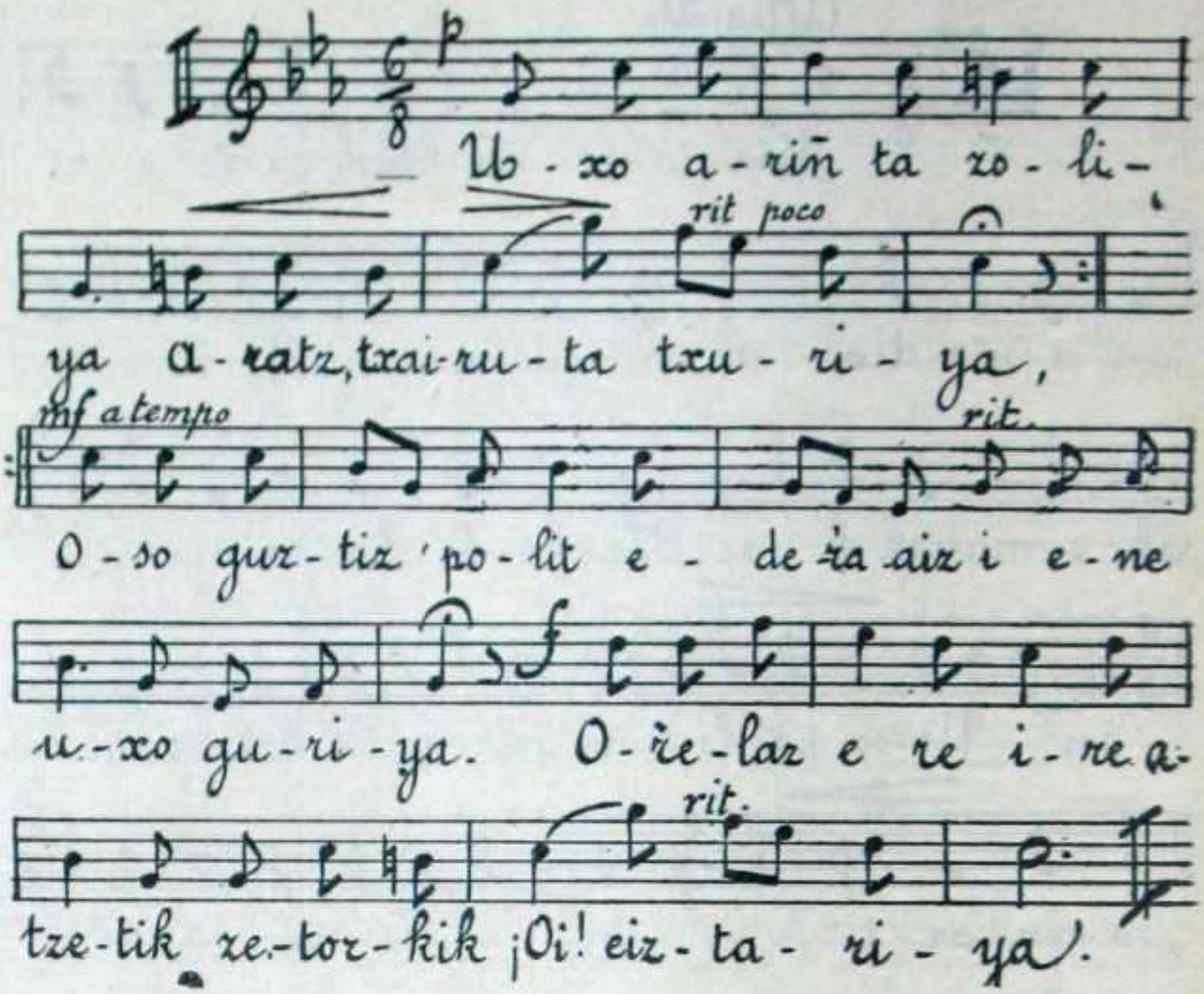
Ub - xo a - riñ ta zo - li -
rit poco
ya a - ratz, txai-ru - ta txu - ri - ya,
mf a tempo
rit.
O - so guz - tiz po - lit e - de-ra aiz i e - ne
u - xo gu - ri - ya. O - re - laz e re i - re a -
rit.
tze - tik ze - toz - kik ¡Oi! eiz - ta - ri - ya.

TXORITXUA

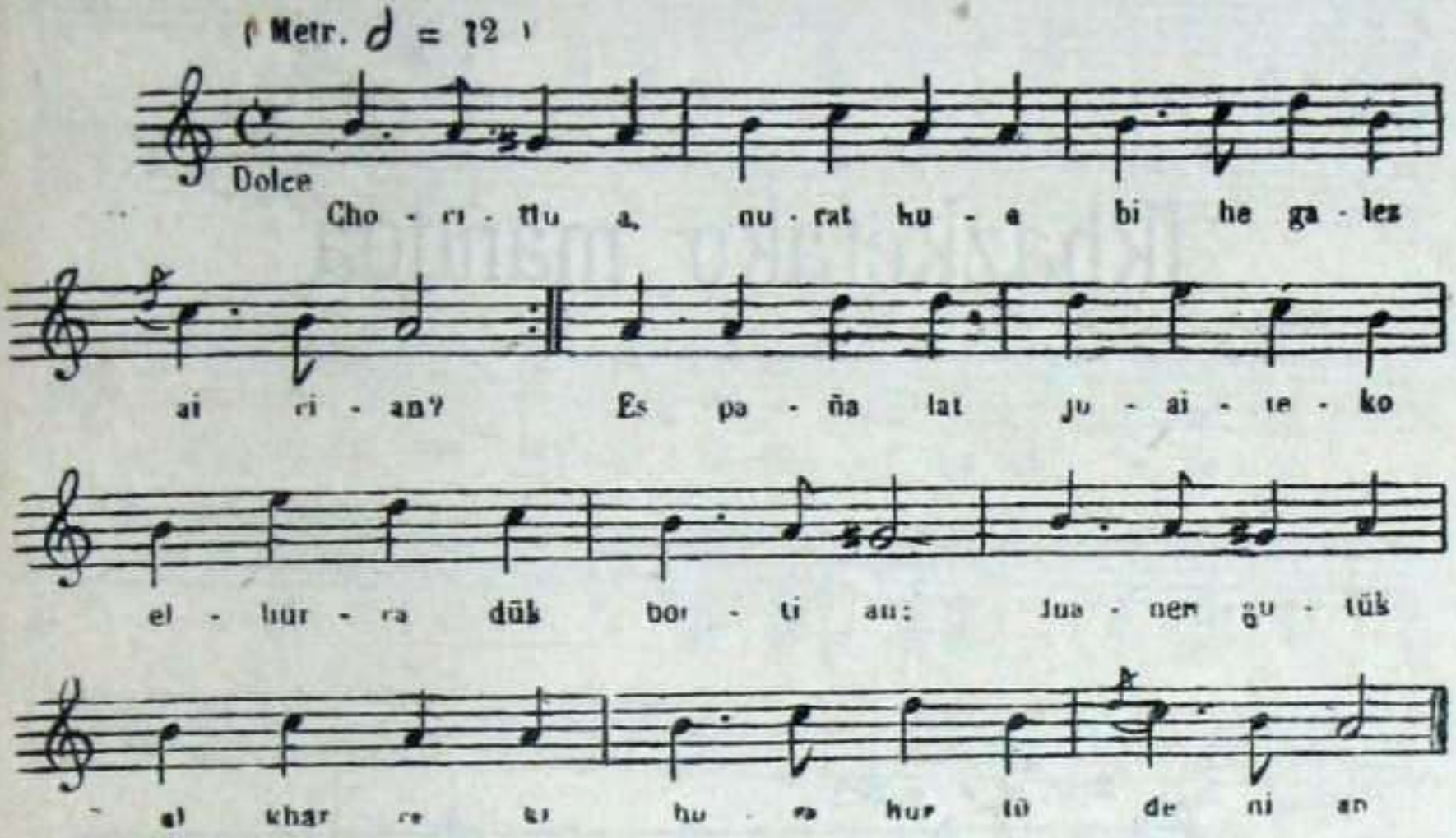

TXORITXUA

Txoritxua norat ua bi egalez aidian:
Españalat juaiteko eluŕa duk bortian
Juanen gütük alkaŕekin ura urtü denian.

—

San Josefen ermita, desertian gora da;
Españalat juaitean an da ene pausada:
gibelelat so-gin eta asperena ardura.

—

Asperena, abil, ua maitenaren bortala;
abil, eta eŕan izok nik igortzen aidala;
biotzian sar akio ura eni bezala.

Ikhazketako mandoa

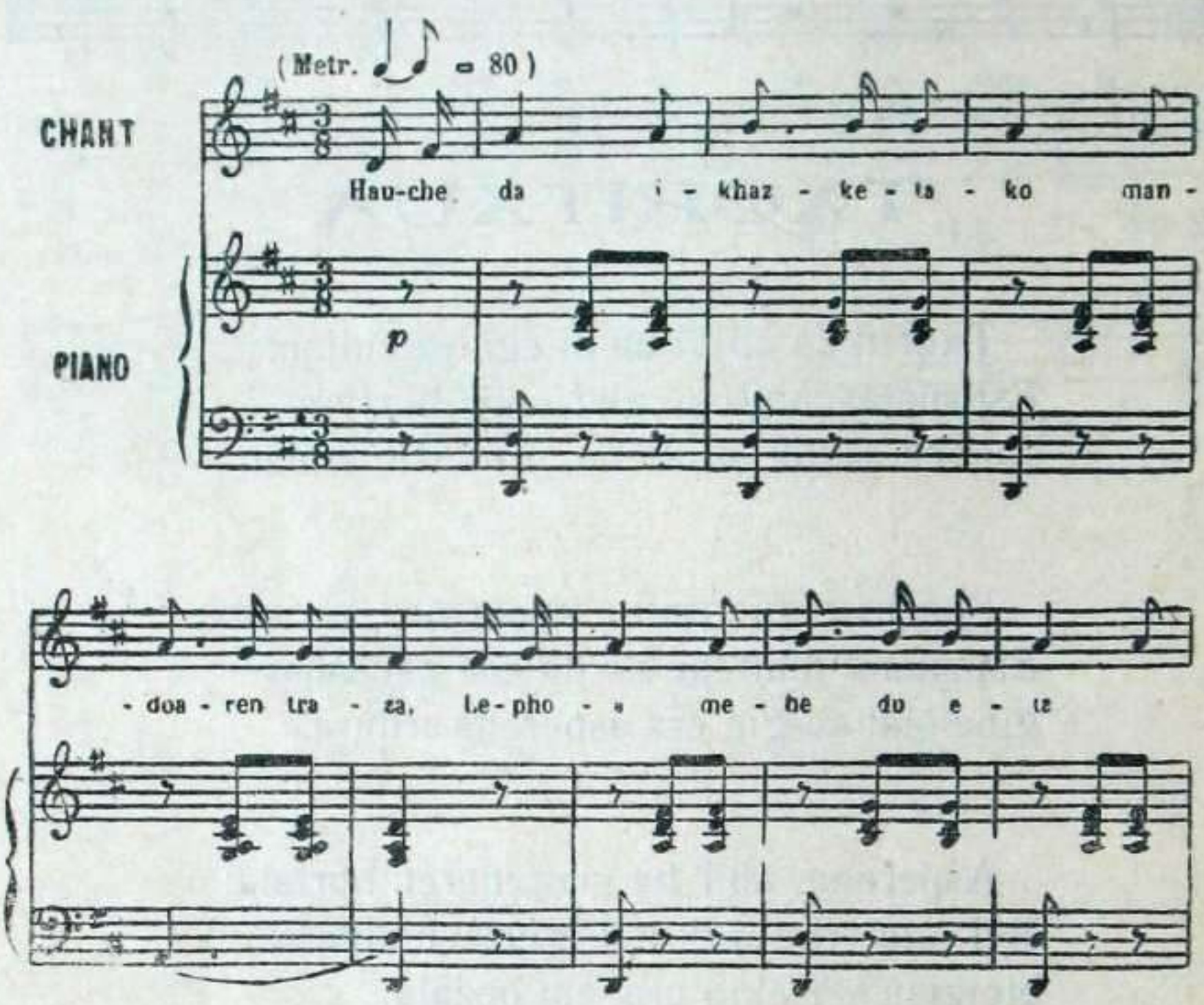

li a la - tza, I tcho - ra gai - tza, Bas - ta - pe -

gu - zi - ti - kan zau - ri - ak bai - sa! Hau che da sai - sal

kris - tau - rik es - dai - te ke al de tik pha - sa

kris - tau - rik es dai te ke al - de tik pha - sa

Ikhazketako Mandoa

Hauche da ikhazketako mandoaren traza:
Lephoa mehe du eta ilia latza,
Itchura gaitza;
Bastape guzitikan zauriak balsa,
Hauche de salsa!
Kristaurik ez daiteke aldetik phasa.

Lephoa mehe du eta buruia handi,
Mathel hezurra seko, dena beharri,
Begiak heri;
Bi sudur ziluetarik mukuia dari,
Ezpainak larri;
Hortzik izan badu ere ez da ageri.

Fantasiak asko badu mando lapurrak;
Laur zangoak trepel eta juntetan hurak,
Anka makhurra;
Ezpata bezain chorrotch bizkar hezurra,
Ez duk gezurra!
Noiz larruturen zautan ni naiz beldurra.

Mando itsusi, zikhin, lotsagarria,
Galtzera bota didak osagarria,
Okhagarria!
Sartzera eztio utzi nahi ostalerrian,
Haren sartzian
Urrintzen zaiotela etche guzia.

Buruko krapestuak grandeza badu;
Erostunikan balu nahi luke saldu,
Ahal bezain zalhu:
Chikibat arnoren saria iten ahal balu,
Charrantchak salbu,
Tratu hortan hainitzik ezliro galdu.

Aitzineko petralaz dago espartuz,
Zeren dako-ta duien ezdio espartuz;
Bertze erdia trapuz,
Haitzeman phuska guziak lurretik hartuz;
Ase niz tratuz,
Enfadaturik nago botikan sarthuz!

Sokak palupan eta lazoa trostan,
Errekari behera juan zazkit postan:
Ezpañiak oskan;

Ehun goropillo eta berreun buztan
Bakhotcharen phuntan:
Hek baino hobe likek batere ez ukhan.

Galtzera bota didak mantabat fina,
Atchunaren denboran Kadiztik jina,
Oi! manta fina!
Oro goropillo eta zilo et'ezkina,
Petatchuz egina;
Sekulan etzaut juanen mantaren mina!

Sakerdibat berria badu bereki:
Boldurra dago ladronek nonbeit edeki.
Dabil ederki:
Kapusail tzar phuska bat larrubateki,
Kumpuntuz bethi,
Zirdina dariola anketan beiti.

ORAI BANUAZÜ HERRITI

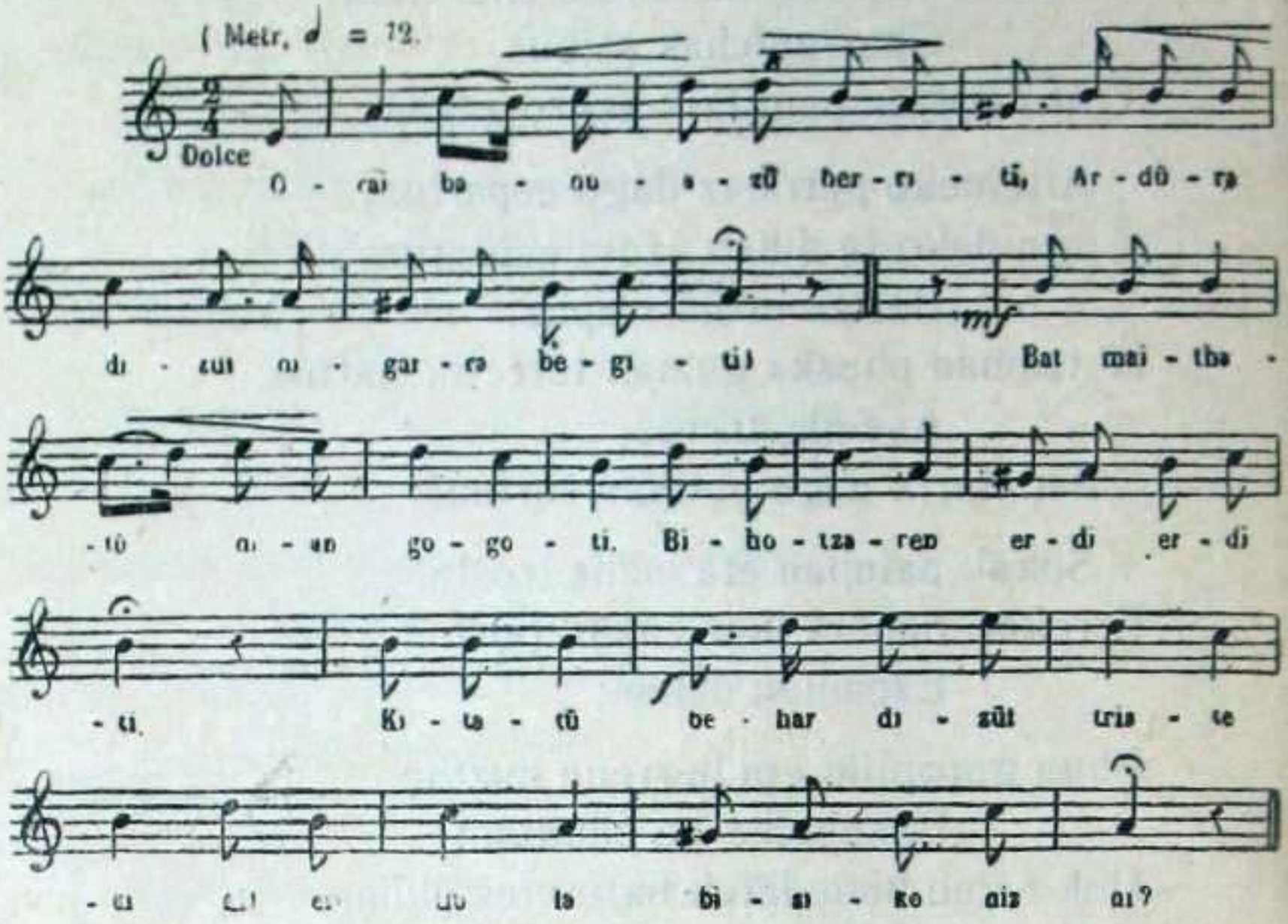

Orai banuazü herriti:
Ardüra dizüt nigarra begiti!
Bat maithatü nian gogoti
Bihotzaren erdi erditi;
Kitatü behar dizüt tristeki,
Ai! ei! nula biziko niz ni!
Ene maitia, orai nik
Jakin nahi nüke zü ganik
Zer zadükan horren tristerik,
Zure so eztiak oro galdürik;
Ala badüzün beldürkünterik
Maithatzen düdan zütaz besterik.

IRUTEN

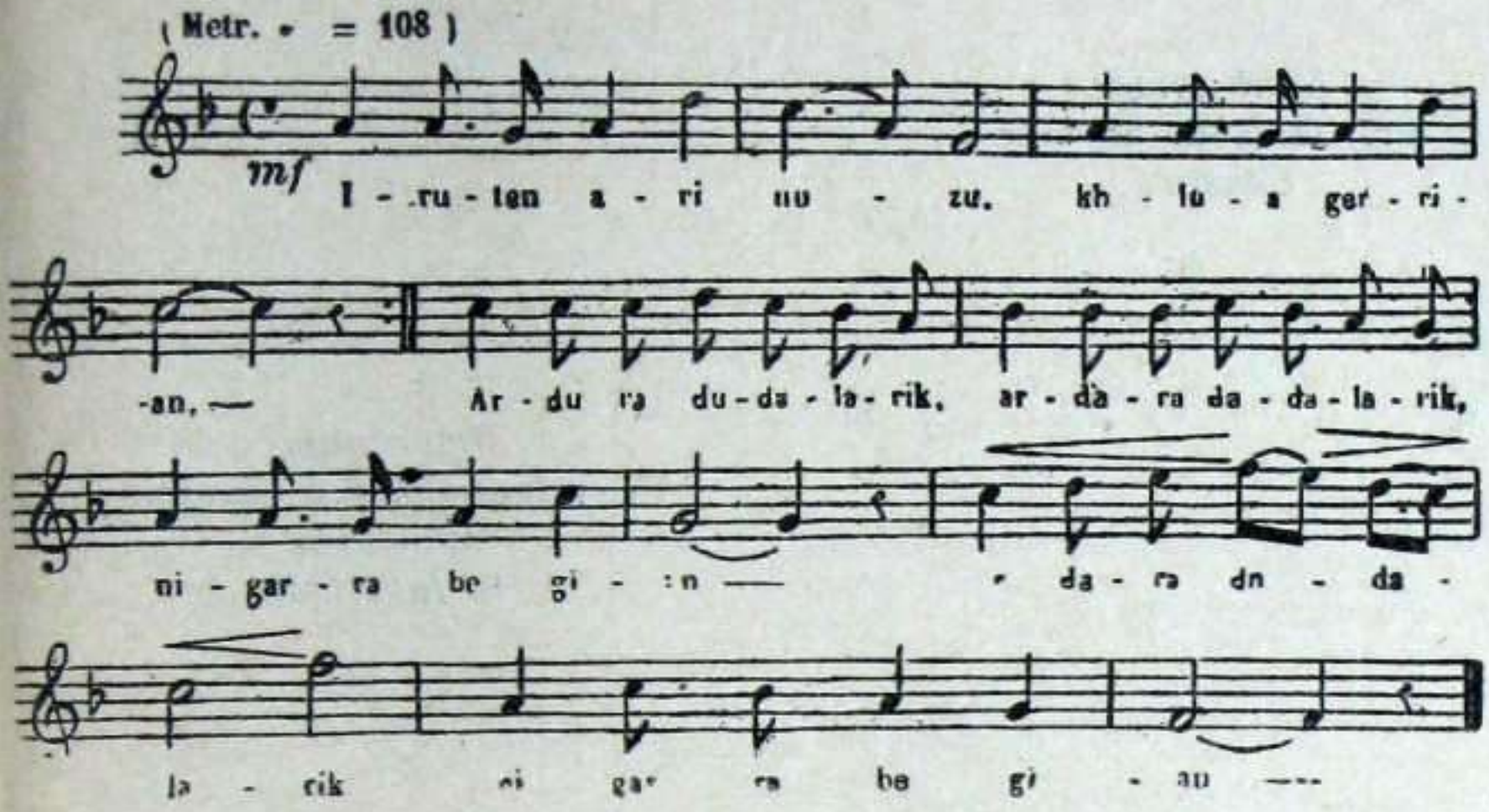

Iruten ari nuzu, khilua geŕian
ardura dudalarik nigaŕa begian.

—

Ezkontzen balin bazira mariñelarekin
Xardiña janen duzu mokaĺuarekin.

—

Ezkontzen balin bazira mandazainarekin
aŕaina janen duzu olioarekin.

—

—Anaia, nai duzuia emazterik erosi?
Baratza kantoietan sosian emezortzi.

—

—Aŕeba, nai duzuia gizonik erosi?
eliza bazteŕetan bi sosetan zortzi.

Nihil obstat
Fr. Damasus ab Inza
Censor.

Imprimatur
Fr. Ildephonsus a Ciaurriz
Min. Prov.
25 Julii 1928.

Nihil obstat
Dr. Michael de Intxaurrondo
Censor.

Imprimatur
Pampilonae, 25 Augusti 1928
Thomas, Ep. Pampilonensis.